

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

ves:
ur 00-6/3

HIBNER Danuta

ps. "Nima"

AK
KG

524 | WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — HIBNER
Dante
524 / WSK

I/1. Relacja ✓

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓

I // Relacja

Akcja "Bar za Kotarą"

Akcja "Bar za Kotarą" odbyła się 8 października 1943 r. Chodziło o wykonanie wyroku na Józefie Staszauerze, groźnym konfidentie / tym groźniejszym, że jako przedwojenny podporucznik W.P. wstąpił do konspiracji AK i był aktywnym członkiem kierownictwa służby łączności ps. "Aston"/ i osób z nim współpracujących spotykających się z nim w jego restauracji baru "Za kotarą" przy ul. Mazowieckiej.

Zadanie nie było łatwe, gdyż punkt był niebezpieczny /Śródmieście i blisko punktów obsadzonych przez Niemców/, a całe towarzystwo mogło być / i jak się okazało było/ uzbrojone i z obstawą. Został więc do tej akcji zmobilizowany prawie cały Oddział 993/W.

Plan akcji był następujący: Około godziny 18-ej wchodzimy do lokalu we czwórkę: ja / "Nina" Danuta Hibner, "Zosia" - Zofia Rusecka, "Naprawa" - Tadeusz Towarnicki i "Ryś" - NN. /

Zajmujemy stolik w głębi lokalu, aby mieć dobry widok na wejście i zachowujemy się jak towarzystwo, które przyszło zabawić się i popić. Po stwierdzeniu, że Staszauer i jego "kompania" są na miejscu "Zosia" wyjdzie i złoży meldunek dowódcy por."Porawie" /Stefan Matiszczyk / Po kilku minutach wyjdzie do lokalu kilku chłopców, w tym jeden uzbrojony w Pi-em. Reszta będzie w obstawie na ulicy. Należy steroryzować wszystkich obecnych w restauracji, wylegitymować i zrewidować - przypadkowych gości wypuścić, poczym wykonać wyro^ę. Ja miałam wylegitymować ^{i zrewidować} kobiety i zaraz po tym wyjść.

Początkowo wszystko przebiega zgodnie z planem, ale kiedy "Zosia" wychodzi z lokalu sytuacja staje się coraz bardziej niepokojąca. "Towarzystwo" Staszauera coraz częściej spogląda w kierunku naszej trójki, jedna z osób telefonuje - niestety nie słyszymy, co mówi, siedzimy za daleko.

W pewnej chwili otwierają się drzwi i staje w nich "Szlak"/Bolesław Bąk/, "Burza" /Stanisław Bąk i "Doktur" /Leon Bąk/, "Andrzejewski" / Andrzej Zawadzki/ i "Clive" /Zbyszek Szubański/ wołając: Ręce do góry ! Hande hoch! - Zrywamy się wszyscy troje - wyciągnięte ręce z pistoletami - Ręce do góry! Zamiast jednak podniesionych w górę rąk widzę Staszauera chwytającego za słuchawkę telefoniczną, jednocześnie charakterystyczny ruch drugiej ręki sięgającej do kieszeni, czarny błysk rewolweru. Gruchnęły strzały, z obu stron. jeden z mężczyzn strzela w stronę naszej trójki. "Naprawa" i "Ryś" również strzelają.

./.

Dołączam się i ja. Wszystko rozgrywa się w tak zawrotnym tempie jak na przyspieszonej taśmie filmowej. Jestem zupełnie ogłuszona - huk wystrzałów jest taki, że mam wrażenie, że cała "Kotara" wyleci za chwilę w powietrze. Moja "Lfenka" zacina się / okazało się potem, że po prostu wystrzelałam cały magazynek/, chcę zarepetować i w tej chwili czuję drętwie palce i ściekającą z nich ciepłą krew... Zostałam ciężko ranna w łokieć lewej ręki / zgruchotany staw /, potem okazało się, że również w biodro / ale tylko powierzchownie/. Został też ranny / na szczęście lekko/ w policzek i dłoń "Naprawa"

Akcja dobiega końca. "Ryś" wyprowadza mnie z lokalu. Ulica uderza mnie ciemnością i zupełną pustką - jakby ludzi wymiotło. Tylko parę sylwetek naszych chłopców i "Porawa" dowodzący akcją. Jest silny obstrzał od strony Kredytowej. Biegniemy do Placu Napoleona / dziś Powstańców Warszawy / do postoju rikszy. Ale riksziarzy też nie ma, więc "Szlak" wsiada by poprowadzić riksze. "Doktur" usadawia mnie na tylnym siedzeniu i sam siada obok z "Liemem". Ci dwaj chłopcy zawożą mnie na punkt, gdzie mogą już być bezpieczna. Tam opatruje mnie nasz lekarz dr. "Wilc", a następnego dnia zostaje odwieziona do szpitala na Koszykowej róg Chałubińskiego, gdzie mamy pośród lekarzy i pielęgniarek naszych ludzi. A potem czekają mnie 2 ciężkie operacje na rękę i pobyt prawie trzymiesięczny w szpitalu. Do Oddziału 993/W mogłam wrócić dopiero na 2 tygodnie przed wybuchem powstania.

Za postawę w czasie akcji "Bar za Kotarą" nasz dowódca porucznik "Porawa" i ja zostaliśmy odznaczeni Orderem Wojennym Virtuti Militari V-ej klasy, a kilka osób: "Zosia", "Ryś", "Naprawa", "Szlak", "Burza" "Doktur", "Sokół", i "Andrzejewski" - Krzyżami Walecznych.

P.S.

autorka wspomnienia:

Danuta Hibner
zam. 00-610 Warszawa

Zygmunt

1. Dawida Aleksandra Hibner ps. „Niwa” ur. 30 X 1923 w W-wie
 córka Gustawa i Anny
2. zamieszkała 00-610 Warszawa ul. Lekarzka 13 m 2
3. okres okupacji: od grudnia 1942 r. do Powstania Oddział 993/W (Oddział Wykonawczy Komendy Głównej K.O. w Warszawie - jako wywiadowczy - Egzamin Powstanie Warszawskie od 1 V 1944 Izba „Zemsta” białej „Pisze” zgrupowanie „Dobrych” - Szlak liczący: Wola, Stare Miasto, Muranów, Śródmieście - ostatnie 3 tyg. „Oddział Egz. 59” pod dowództwem kapit. Stanisława Jankowskiego ps. „Agaton” (oddział akcji K.S.A.K.)
 Po upadku Powstania pobyt w niewoli w obozie jeńców Ławisdorf, „Mühelberg, Altenberg, Malsdorf offlag IX C w Blaukreuzheim.
4. stopień oficerski: podporucznik czasu wojny otrzymany pod koniec Powstania razem ze srebrnym krzyżem
5. Zatrzymany z Mierzawy (nrzecz 512/BP) władający ps. K.S.A.K w czasie okupacji za postawą w akcji „Za Rodzimą” otrzymany Virtuti Militari kl. V - dy. nrzecz nr 113/BP - 30 X 1943 r.
6. Po wojnie: Kniżka Armii Krajowej - dowódca leg. nr. 5903
 Medal Wojaka - dowódca leg. nr. 15494
 Kniżka Walczyłych - Warszawa leg. nr. 65426
 Warszawski Kniżka Powstańcy leg. nr. 11-82-91 K.
6. Okres powojenny. Wykształcenie - Wydział Prawny i Uniwersytecie Łódzkiej oraz Wydział Filologiczny - Specjalizacja (specjalizacja psychologia - wydawał wawoza) i Uniwersytecie Warszawskim
Prace: arbitraż sądowa, Centr. Biura Studiów i

Projektów Bud. Kolejowego od 1 i 6m do emerytury
 w Biurow Pracowni Zjed. Zespołów Gospodarczych
 (Juce - Veritas) na stanowisku radcy prawnego.
 Od 1 stycznia 1980r. na emeryturze
 obecnie w Światowej Związku Zofierzy
 Armii Krajowej.

Jar. ^{Zygerion} Aleksandra Hibner ps. "Nina"

II-5

číslo JAWA; Arny wrodzona 30. X. 1923, w Łwcu.

Adres: 00-610 Ławawa ul. Jelewska 13 m. 2 tel. 25-20-60

Olus Olupceji: od grudnia 1942. do postawie

Oddział 993/15 (Oddział Wykonawczy Kontroli w Ławawie Komendy Główniej AK) w Łwcu. - Organizacyjny i Techniczny.

Postawie Ławawskie: Kompania "Zemsta" batr. "Piszc"

zp. "Radostaw" - Akcja walk: Ława, Stare Miasto, Murawio,

Irakowicze - ostatnie 3 tygodnie Oddział 23a. 59" pod

dyktownym kpt. Stanisława Jankowskiego "Ajaton" (oddział obojczy KG AK)

Stopień oficera podjęciem w czasie wojny otrzymał Jar pod

koniec postawie w czasie w Szobrym Kurpie Zasady

w Warszawie (Roskaz 512/BP) wydany przez KG AK -

był wpisany na listy wojenne w Warszawie, w tym w Warszawie

w obrotach jeńców. Stopień ten jest również wpisany na

listy wojenne Nr. 15454 wzniesione w Biuletynie Wojska Jędnym

przez Dykt. Dowodcy Armii Krajowej gen. T. Pełczyńskiego

Pod koniec postawie byłam w niewoli w obozach jeńców:

Landsdorf, Mühlberg, Altenburg, Molsdorf Obleg IX C,

Blankenheim.

Odniesienie: 15 czasu wojny na postawie w alfab. "Za kartą"

ostatni odznaczenie w Roskazu Nr. 113/BP z dn. 20. X. 1943.

W Biuletynie Wojskowym Wizytacji Militari ul. V-ty

over pod koniec postawie Szobrym Kurpie Zasady w

Warszawie, (Roskaz Nr. 512/BP).

Pod koniec: przez władze wojskowe Kurpie Armii Krajowej

i Biuletynie Wojskowym (Lp. 15454) (Lp. Nr. 5803)

Przez Radę Państwa PRL Kurpie Walecznych (Lp. Nr. 65426)

i Ławawskim Kurpie Postawianym (Lp. Nr. 11-82-814)

olus polojenny: Uzlatatice:

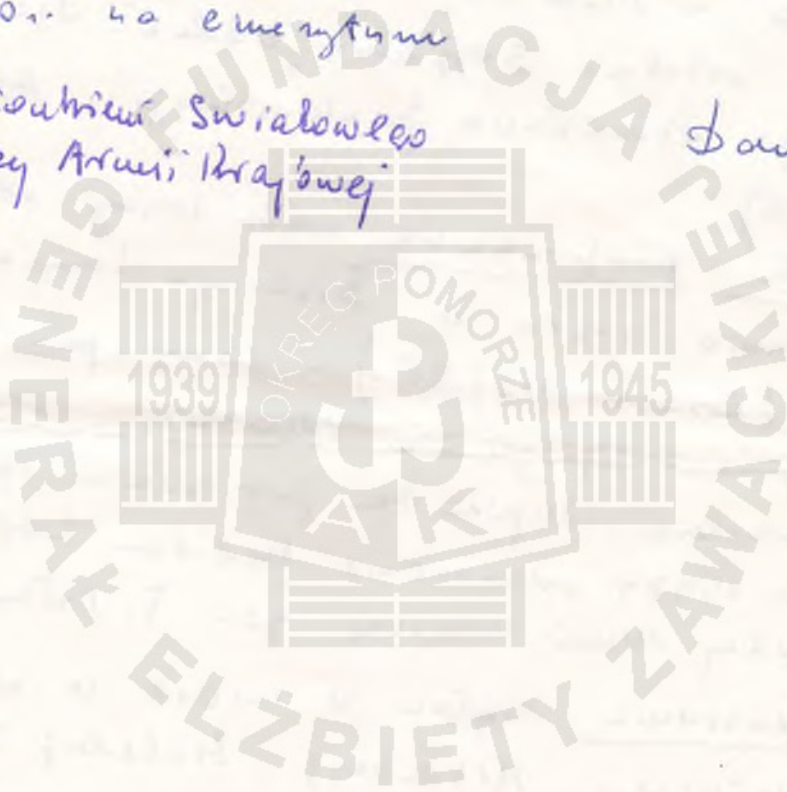
IV-6

Ustoyatoy Uzdoy Pravy na Universtoye Zozhlo-
vay Uzdoy Filozofiyu - Ispytany (zpey: psychologiya
vyshovaya) na Universtoye Varshavskoy.

Praca: aplikaciya zdova, Centr. Biuro Iudits i
Professior Prava. Kulepovoy a od 1. I. 61. do
emerytury v Biuro Pravy Uzdoy Respubliki Gruz.
("Gruz" - "Veritas") na stanoviskoy sudcy pravdy,
od 1. I. 1980. na emerytury

Obeate prava osvobodivshis' Svialovles
Zvishayem Politsieroy Armii Brazyl'oy

Damir Ilin

Ż y c i o r y s *literny* (1923) -

Urodziłam się 30 października 1923 roku w Warszawie jako córka Czesława Hibnera i Anny z domu Zaręba. Byłam jedynaczką. Całe życie mieszkałam w Warszawie poza okresem październik 1944 - październik 1948, kiedy okoliczności związane z przeżyciami wojennymi (uniemożliwiły) Przed wojną ukończyłam gimnazjum robiąc t.zw. "małą maturę" w szkole im. Zofii Wołowskiej na ul. Pięknej. W czasie wojny uczęszczałam na tajne komplety liceum humanistycznego tejże szkoły., zdałam maturę, a następnie rozpoczęłam studia na Wydziale Prawa tajnego Uniwersytetu Warszawskiego. Na studiach poznałam kolegę Adama Grymaszewskiego ps. "Jastrząb", który wprowadził mnie do konspiracyjnego Oddziału 993/W Komendy Głównej AK /Oddział Wykonawczy Kontrwywiadu/. Wkrótce /późną jesienią 1942r./ zostałam zaprzysiężona ^{pod pseudonimem "Mina"} przez dowódcę Oddziału por. "Twardego" /Leszek Kowalewski/. Zadaniem tego Oddziału było wykonywanie wyroków na agentach i konfidentach Gestapo, przenoszenie broni i opieka nad magazynami broni, obserwacja osób współpracujących z Niemcami i zbieranie o nich materiału dla kontrwywiadu. Do obowiązków kobiet należało: funkcje wywiadowcze /obserwacja osób podejrzanych o współpracę i zbieranie o nich danych/, funkcje przygotowawcze do wykonania określonych zadań /przenoszenie broni, pilotowanie chłopców na akcję i po akcji/, a w razie potrzeby funkcje łączniczek i sanitariuszek. Pełniłam te obowiązki w kilku akcjach Oddziału. Na 8 października 1943 r. została wyznaczona akcja w barze "Za Kotarę" na ul. Mazowieckiej - chodziło o wykonanie wyroku na właścicielu lolału Staszauerze, konfidentcie Gestapo oraz towarzyszących mu osobach w tym dniu. Plan był następujący - do lokalu wchodzi czwórka: ja, "Zosia" /Zofia Rusecka/ i "Naprawa" /Tadeusz Towarnicki/ i "Ryś" /NN/, zajmuje stolik w głębi baru i gra rolę zwykłych gości restauracyjnych, "Zosia" po stwierdzeniu obecności Staszauera i jego towarzyszy /powadziła przed akcją ich obserwację/ wychodzi złożyć meldunek dowódcy por. "Porawie" /Stefan Matuszczyk/. Na rozkaz dowódcy miała wejść do lokalu grupa likwidacyjna i odrazu od drzwi krzyknąć "Hande Hoch"! i "Ręce do góry" - my troje od środka mieliśmy uczynić to samo. Liczono na to, że wszyscy obecni w barze podniosą ręce do góry, a wtedy będzie można ich wylegitymować i zrewidować - przypadkowe osoby usunąć z lokalu a na Staszauerze i zidentyfikowanych konfidentach wykonać wyrok. Moim zadaniem miało być zrewidowanie i wylegitymowanie wszystkich

kobiet, potym miałam wyjść z lokalu.

Stało się jednak inaczej. Na nas^o ~~Kozak~~ z obu stron Staszauer i osoby mu towarzyszące wyciągnęli pistolety i zaczęła się potworna strzelanina. Ja wraz z "Naprawą" i "Rysiem", widząc wymierzoną w naszą stronę broń również zaczęłam strzelać. W pewnej chwili wydawało mi się, że moja "efemka" się zacięła, chciałam zarepetować, ale poczułam, że palce lewej ręki mam zupełnie drętwe i spływa z nich krew. Zostałam ranna w staw łokciowy lewej ręki. Został też ranny "Naprawa" - zobaczyłam krew na jego policzku i dłoni. Akcja dobiegła końca - owinęłam krwawiącą rękę połą płaszczą i jakoś o własnych siłach wyszłam z baru. Na ulicy był ostrzał - dobiegliśmy do rogu ulicy Świętokrzyskiej, gdzie koledzy "Szlak" /Bolesław Bąk/ i "Doktur" /Leon Bąk/ wsadzili mnie do rikszy i zawieźli na ustalony punkt. Zostałam tam opatrzona przez naszego oddziałowego lekarza a rano odwieziono mnie dorożką do szpitala ^{na} rogu Koszykowej i Chaubińskiego, gdzie część personelu była zakonspirowana w Armii Krajowej. Oficjalnie podano mnie jako przypadkowy postrzał uliczny. W szpitalu byłam trzy miesiące - przeszłam dwie ciężkie operacje kostne i uratowano mi rękę /groziła mi amputacja/, ale pozostała w znacznym stopniu nieruchoma. Ręka goiła się bardzo długo /nie było odpowiednich lekarstw - antybiotyków/. Do Oddziału mogłam wrócić dopiero w lipcu 44-go roku, a na powstanie poszłam jeszcze z niezupełnie zagojoną ręką.

W listopadzie 43-go roku mój dowódca por. "Porawa" powiedział mi w szpitalu, że za wykazaną w czasie akcji "Za Kotarą" dzielność i odwagę zostałam odznaczona Orderem Virtuti Militari Vkl /rozkaz nr 113/BGP/.

Dekoracja nastąpiła w maju 1944 roku w mieszkaniu kpt "Feza" /Feliks Zawadzki/ - wraz ze mną otrzymał Virtuti Militari por. "Porawa", dowodzący całą akcją, a Krzyże Walecznych "Zosia" i kilku bezpośrednich wykonawców.

W Powstaniu Warszawskim Oddział nasz został przemianowany w Kompanię "Zemsta" Batalionu "Pięść" Zgrupowania "Radosław". Brałam w nim udział w walkach na Woli, Muranowie, Starym Mieście, a po przejściu kanałami do Śródmieścia z częścią kolegów z Oddziału zostałam przydzielona do plutonu kpt "Agatona" /Stanisław Jankowski/ - był to pluton stanowiący ochronę Komendy Głównej i Głównego Komendanta gen. "Bora" w budynku t.zw. "małej Pasty" na ul. Pięknej. Pod koniec Powstania zostałam mianowana podporucznikiem oraz odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Po kapitulacji Powstania poszłam do niewoli przechodząc przez kolejne obozy niemieckie: Lamsdorf /obecnie Łambinowice/, ~~Köln~~ Mühlberg, Altenburg, Oflag Molsdorf IX c, a po jego ewakuacji Blankenheim, który 15 kwietnia 1945 roku został uwolniony przez armię amerykańsko - kanadyjską.

W sierpniu 1945 roku wyjechałam do Belgii, gdzie w Brukseli został zorganizowany Ośrodek Studiów Wyższych dla polskiej młodzieży z obozów w Niemczech. Studiowałam 1 rok w Ecole de Sciences Politiques et Sociales - znając średnio język francuski radziłam sobie nieźle i po roku zdałam 2 egzaminy z socjologii i ekonomii politycznej. Ze względu na poważną chorobę Mamy /gruźlica płuc/ zdecydowałam się w lipcu 1946 roku wrócić do Polski. Mieszkałam w Łodzi, gdzie zostałam przyjęta na III-ci rok Wydziału Prawnego Uniwersytetu Łódzkiego. Ukończyłam prawo z tytułem magistra. Jesienią 1948 roku, po wyremontowaniu wraz z dwoma zaprzyjaźnionymi rodzinami, domu przy ul. Lekarskiej 13 przenieśliśmy się do Warszawy. Tu ukończyłam Wydział Psychologii na Uniwersytecie Warszawskim, odbyłam aplikację sądową oraz praktykę w Poradni Psychologicznej prof. Baley'a /po jego śmierci prof. Żebrowskiej/, ponieważ chciałam pracować w sądownictwie dla nieletnich. Skasowano jednak egzaminy sędziowskie, a nominacji nie chciano mi dać z powodu "czarnej przeszłości Akowskiej". Poszłam więc do pracy biurowej w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego a po paru latach otrzymałam pracę w Biurze Prawnym Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych - "Inco - Veritas". Po zdaniu egzaminu z prawa gospodarczego, /po kursach w Komisji Arbitrażowej/ zostałam radcą prawnym i na tym stanowisku pracowałam do przejścia na emeryturę w 1979 r.

Obecnie wiodę spokojne życie emerytki, pracując społecznie w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej, jako członek Zarządu Środowiska Batalionu "Pięść". W 1958 r. przyznano mi inwalidztwo wojenne.

Po wojnie zostałam odznaczona za okres Powstania Warszawskiego Krzyżem Walecznych.

Wszystkie otrzymane odznaczenia wymieniam chronologicznie:

1. Order Virtuti Militari - leg. Nr 13142 -(rozkaz Nr 113 / BP) z dnia 2 11- XI 1943 r.
2. Krzyż Walecznych leg. Nr D-65426 z dnia 22.8.1959 r.
3. Krzyż Armii Krajowej leg. Nr 5803 z dnia 25.7.1969 r.
4. Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami - leg. Nr. 32778 z dn. 30.12.1949 r.
5. Medal Wojska poraz 1,2,3, - leg. Nr 15474 z dn 25.9.1969 r.
6. Warszawski Krzyż Powstańczy - leg. Nr 11-82-91K z dn. 13.1.1982 r.

Akcja "Za Kotarą" została opisana szczegółowo w następujących książkach z wymienieniem mojej osoby jako biorącej w niej udział i odznaczonej

Orderem ~~Virtuti~~ Virtuti Militari :

1. Tomasz Strzembosz - Akcje Zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944
wyd. PiW 1983 - str. 380-385
2. Cezary Chlebowski - Cztery z Tysiąca - wyd. Krajowa Agencja Wydawnicza
W-wa 1982 str. 190-191 oraz 195-197

3. Robert Bielecki i Juliusz Kulesza - Przeciw Konfidentom i Czołgom
- wyd. Radwan-Wano W-wa 1996 str. 126 - 135.

Warszawa dnia 15 października 2003 r.

Danuta Hibner
.....
/ Danuta Hibner/

Danuta Aleksandra H i b n e r

00-610 Warszawa

1

15x 2003r.

Ż y c i o r y s

Urodziłam się 30 października 1923 roku w Warszawie jako córka Czesława Hibnera i Anny z domu Zaręba. Byłam jedynaczką. Całe życie mieszkałam w Warszawie poza okresem październik 1944 - październik 1948, kiedy okoliczności związane z przeżyciami wojennymi ^{to} uniemożliwiły. Przed wojną ukończyłam gimnazjum robiąc t.zw. "małą maturę" w szkole im. Zofii Wołowskiej na ul. Pięknej. W czasie wojny uczęszczałam na tajne komplety liceum humanistycznego tejże szkoły., zdałam maturę, a następnie rozpoczęłam studia na Wydziale Prawa tajnego Uniwersytetu Warszawskiego. Na studiach poznałam kolegę Adama Grymaszewskiego ps. "Jastrząb", który wprowadził mnie do konspiracyjnego Oddziału 993/W Komendy Głównej AK /Oddział Wykonawczy Kontrwywiadu/. Wkrótce /późną jesienią 1942r./ zostałam ^{zostałam zaprzysiężona} (przez dowódcę Oddziału por. "Twardego" /Leszek Kowalewski/. Zadaniem tego Oddziału było wykonywanie wyroków na agentach i konfidentach Gestapo, przenoszenie broni i opieka nad magazynami broni, obserwacja osób współpracujących z Niemcami i zbieranie o nich materiału dla kontrwywiadu. Do obowiązków kobiet należało: funkcje wywiadowcze /obserwacja osób podejrzanych o współpracę i zbieranie o nich danych/, funkcje przygotowawcze do wykonania określonych zadań /przenoszenie broni, pilotowanie chłopców na akcję i po akcji/, a w razie potrzeby funkcje łączniczek i sanitariuszek.

Pełniłam te obowiązki w kilku akcjach Oddziału. Na 8 października 1943 r. została wyznaczona akcja w barze "Za Kotarę" na ul. Mazowieckiej - chodziło o wykonanie wyroku na właścicielu lolalu Staszauerze, konfidentcie Gestapo oraz towarzyszących mu osobach w tym dniu. Plan był następujący - do lokalu wchodzi czwórka: ja, "Zosia" /Zofia Rusecka/ i "Naprawa" /Tadeusz Towarnicki/ i "Ryś" /NN/, zajmuje stolik w głębi baru i gra rolę zwykłych gości restauracyjnych, "Zosia" po stwierdzeniu obecności Staszauera i jego towarzyszy /powadziła przed akcją ich obserwację/ wychodzi złożyć meldunek dowódcy por. "Porawie" /Stefan Matuszczyk/. Na rozkaz dowódcy miała wejść do lokalu grupa likwidacyjna i od razu od drzwi krzyknąć "Hande Hoch"! i "Ręce do góry" - my troje od środka mieliśmy uczynić to samo. Liczono na to, że wszyscy obecni w barze podniosą ręce do góry, a wtedy będzie można ich wylegitymować i zrewidować - przypadkowe osoby usunąć z lokalu a na Staszauerze i zidentyfikowanych konfidentach wykonać wyrok. Moim zadaniem miało być zrewidowanie i wylegitymowanie wszystkich

kobiet, potym miałam wyjść z lokalu.

Stało się jednak inaczej. Na nas ~~okazał~~ z obu stron Staszauer i osoby mu towarzyszące wyciągnęli pistolety i zaczęła się potworna strzelanina. Ja wraz z "naprawą" i "Rysiem", widząc wymierzoną w naszą stronę broń również zaczęłam strzelać. W pewnej chwili wydawało mi się, że moja "efemka" się zacięła, chciałam zarepetować, ale poczułam, że palce lewej ręki mam zupełnie drętwe i spływa z nich krew. Zostałam ranna w staw łokciowy lewej ręki. Został też ranny "Naprawa" - zobaczyłam krew na jego policzku i dłoni. Akcja dobiegła końca - owinęłam krwawiącą rękę połą płaszczą i jakoś o własnych siłach wyszłam z baru. Na ulicy był ostrzał - dobiegliśmy do rogu ulicy Świętokrzyskiej, gdzie koledzy "Szlak" /Bolesław Bąk/ i "Doktur" /Leon Bąk/ wsadzili mnie do rikszy i zawieźli na ustalony punkt. Zostałam tam opatrzona przez naszego oddziałowego lekarza a rano odwieziono mnie dorożką do szpitala ^{na} /rogu Koszykowej i Chaubińskiego, gdzie część personelu była zakonspirowana w Armii Krajowej. Oficjalnie podano mnie jako przypadkowy postrzał uliczny. W szpitalu byłam trzy miesiące - przeszłam dwie ciężkie operacje kostne i uratowano mi rękę /groziła mi amputacja/, ale pozostała w znacznym stopniu nieruchoma. Ręka goiła się bardzo długo /nie było odpowiednich lekarstw - antybiotyków/. Do Oddziału mogłam wrócić dopiero w lipcu 44-go roku, a na powstanie poszłam jeszcze z niezupełnie zagojoną ręką.

W listopadzie 43-go roku mój dowódca por. "Porawa" powiedział mi w szpitalu, że za wykazaną w czasie akcji "Za Kotarą" dzielność i odwagę zostałam odznaczona Orderem Virtuti Militari Vkl /rozkaz nr 113/BGP/.

Dekoracja nastąpiła w maju 1944 roku w mieszkaniu kpt "Feza" /Feliks Zawadzki/ - wraz ze mną otrzymał Virtuti Militari por. "Porawa", dowodzący całą akcją, a Krzyże Walecznych "Zosia" i kilku bezpośrednich wykonawców.

W Powstaniu Warszawskim Oddział nasz został przemianowany w Kompanię "Zemsta" Batalionu "Pięść" Zgrupowania "Radosław". Brałam w nim udział w walkach na Woli, Muranowie, Starym Mieście, a po przejściu kanałami do Śródmieścia z częścią kolegów z Oddziału zostałam przydzielona do plutonu kpt "Agatona" /Stanisław Jankowski/ - był to pluton stanowiący ochronę Komendy Głównej i Głównego Komendanta gen. "Bora" w budynku t.zw. "małej Pasty" na ul. Pięknej. Pod koniec Powstania zostałam mianowana podporucznikiem oraz odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Po kapitulacji Powstania poszłam do niewoli przechodząc przez kolejne obozy niemieckie: Lamsdorf /obecnie Łambinowice/, ~~Kuk~~ Mühlberg, Altenburg, Oflag Molsdorf IX c, a po jego ewakuacji Blankenheim, który 13 kwietnia 1945 roku został uwolniony przez armię amerykańsko - kanadyjską.

W sierpniu 1945 roku wyjechałam do Belgii, gdzie w Brukseli został zorganizowany Ośrodek Studiów Wyższych dla polskiej młodzieży z obozów w Niemczech. Studiowałam 1 rok w Ecole de Sciences Politiques et Sociales - znając średnio język francuski radziłam sobie nieźle i po roku zdałam 2 egzaminy z socjologii i ekonomii politycznej. Ze względu na poważną chorobę Mamy /gruźlica płuc/ zdecydowałam się w lipcu 1946 roku wrócić do Polski. Mieszkaliśmy w Łodzi, gdzie zostałam przyjęta na III-ci rok Wydziału Prawnego Uniwersytetu Łódzkiego. Ukończyłam prawo z tytułem magistra. Jesienią 1948 roku, po wyremontowaniu wraz z dwoma zaprzyjaźnionymi rodzinami, domu przy ul. Lekarskiej 13 przenieśliśmy się do Warszawy. Tu ukończyłam Wydział Psychologii na Uniwersytecie Warszawskim, odbyłam aplikację sądową oraz praktykę w Poradni Psychologicznej prof. Baley'a /po jego śmierci prof. Żebrowskiej/, ponieważ chciałam pracować w sądownictwie dla nieletnich. Skasowano jednak egzaminy sędziowskie, a nominacji nie chciano mi dać z powodu "czarnej przeszłości Akowskiej". Poszłam więc do pracy biurowej w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego a po paru latach otrzymałam pracę w Biurze Prawnym Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych-"Inco - Veritas". Po zdaniu egzaminu z prawa gospodarczego, po kursach w Komisji Arbitrażowej, zostałam radcą prawnym i na tym stanowisku pracowałam do przejścia na emeryturę w 1979 r.

Obecnie wiodę spokojne życie emerytki, pracując społecznie w Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej, jako członek Zarządu Środowiska Batalionu "Pięść". W 1958 r. przyznano mi inwalidztwo wojenne.

Po wojnie zostałam odznaczona za okres Powstania Warszawskiego Krzyżem Walecznych.

Wszystkie otrzymane odznaczenia wymieniam chronologicznie:

1. Order Virtuti Militari - leg. Nr 13142 (-(rozkaz Nr 113 / BP) z dnia 11.XI.1948 r
2. Krzyż Walecznych leg. Nr D-65426 z dnia 22.8.1959 r.
3. Krzyż Armii Krajowej leg. Nr 5803 z dnia 25.7.1969 r.
4. Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami - leg. Nr. 32778 z dn. 30.12.1949 r.
5. Medal Wojska poraz 1,2,3, - leg. Nr 15474 z dn 25.9.1969 r.
6. Warszawski Krzyż Powstańczy - leg. Nr 11-82-91K z dn. 13.1.1982 r.

Akcja "Za Kotarą" została opisana szczegółowo w następujących książkach z wymienieniem mojej osoby jako biorącej w niej udział i odznaczonej Orderem ~~Virtuti~~ Virtuti Militari :

1. Tomasz Strzembosz - Akcje Zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944 wyd. PiW 1983 - str. 380-385
2. Cezary Chlebowski - Cztery z Tysiąca - wyd. Krajowa Agencja Wydawnicza W-wa 1982 str. 190-191 oraz 193-197

3. Robert Bielecki i Juliusz Kulesza - Przeciw Konfidentom i Czołgom
- wyd. Radwan-Wano W-wa 1996 str. 126 - 135.

Warszawa dnia 15 października 2003 r.

Danuta Hibner
.....
/ Danuta Hibner/

J 524/WSK

MS/122

Prk. WSA KG OTI

Aleksandra Danuta HIBNER (1923 -)
"mme"

Urodziła się 30 października 1923r. w Warszawie jako córka Czesława i Anny z d. Zaręba.

Przez pierwszy okres wojny, w latach 1940-1941, uczęszczała w Warszawie na tajne komplety zorganizowane przez Gimnazjum Żeńskie Zofii Wołowskiej przy ul. Pięknej. W 1941r. zdała maturę, a następnie zapisała się na tajne komplety Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego.

W grudniu 1942r. rozpoczęła pracę w konspiracji jako wywiadowczyni-łączniczka w Oddziale 993/W KG AK (Oddział Wykonawczy Kontrwywiadu KG AK). Używała ps. Nina. Zajmowała się przenoszeniem poczty konspiracyjnej i broni, uczestniczyła w akcjach **likwidacyjnych** oddziału. W dniu 8 października 1943r. została ciężko ranna w czasie akcji na Żyda Józefa Sztrasauera, agenta gestapo, a jednocześnie **oficera Oddziału V KG AK w lokalu „Za kotarą” przy ul. Mazowieckiej.**

Za postawę w tej akcji została odznaczona rozkazem KG AK Nr 113/BP z dnia 30 października 1944r. Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy.

W czasie Powstania Warszawskiego oddział jej został przemianowany na kompanię „Zemsta” batalionu „Pięść” i wszedł w skład Zgrupowania „Radosław”. Jako łączniczka-sanitariuszka brała cały czas udział w walkach oddziału na Woli, Starym Mieście, Muranowie, a po przejściu kanałami w Śródmieściu-Południe aż do końca Powstania. Przez ostatnie trzy tygodnie Powstania służyła w oddziale osłony KG AK pod dowództwem Stanisława Jankowskiego, ps. Agaton. Pod koniec Powstania otrzymała nominację na stopień podporucznika czasu wojny i Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (rozkaz Nr 512/BP KG AK).

Po kapitulacji jako jeńiec wojenny przebywała w obozach jenieckich (oficerskich) Lamsdorf, Mühlberg, Altenberg, Molsdorf IX C, Blankenheim, aż do uwolnienia przez aliantów w dniu 13 kwietnia 1945r.

W lipcu 1946r. wróciła do kraju. Zamieszkała początkowo w Łodzi, a od listopada 1948r. na stałe w Warszawie. W 1948r. kończyła studia na Wydziale Prawnym Uniwersytetu Łódzkiego, a następnie jeszcze psychologię na Uniwersytecie Warszawskim. Jednocześnie odbywała aplikację sądową. Po ukończeniu studiów podjęła pracę zawodową. Do 1 stycznia 1961r. pracowała jako inspektor ekonomiczny w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego, a następnie jako radca prawny w Biurze Prawnym Zarządu Przemysłu i Handlu Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych w Warszawie przy ul. Wspólnej 25. Od 1 stycznia 1980r. przebywa na emeryturze.

Nie należała do żadnej partii. Była członkiem ZBoWiD. Od 1958r. jest członkiem ZIW. Obecnie jest także członkiem ŚZZAK.

Nadany jej w maju 1944r. Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari został zweryfikowany w 1948r. na Uchodźstwie z nr.k. 13142. W sierpniu 1967r. otrzymała weryfikację tego odznaczenia w ZBoWiD.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 28 sierpnia 1959r. została odznaczona Krzyżem Walecznych. Jest odznaczona także na Uchodźstwie Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Wojska, a w kraju Medalem „Za Warszawę 1939-1945” oraz Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945 roku”.

Źródła:

APAK, syg. 524/WSK.

A ZG ZKRPIBWP, syg. W-74560.

DW UdsKiOR, Wykaz nr 13 Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń ZBoWiD, poz. 15.

Wesołowski Z., Order ..., s.558.

Budrewicz O., Pakt z diabłem. Od Powstania Warszawskiego po rafy koralowe Tajlandii (wywiad z Izabellą Horodecką), Życie Warszawy, 14/15.12.1996.

Horodecka I., Ocalone od niepamięci. Wspomnienia z lat 1939-1945, Sopot 1992, s. 39, 41.

Urbanek B., Pielęgniarki i sanitariuszki w Powstaniu Warszawskim 1944r., Warszawa 1988, s.421.

MS 122

KG AK

Danuta Aleksandra HIBNER

(1923 -

Urodziła się 30 października 1923r. w Warszawie jako córka Czesława i Anny z

Przez pierwszy okres wojny, w latach 1940-1941, uczęszczała w Warszawie na tajne komplety zorganizowane przez Gimnazjum Żeńskie Zofii Wołowskiej przy ul. Pięknej. W 1941r. zdała maturę, a następnie zapisała się na tajne komplety Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego.

W grudniu 1942r. rozpoczęła pracę w konspiracji jako wywiadowczyni-łączniczka w Oddziale 993/W KG AK (Oddział Wykonawczy Kontrwywiadu KG AK). Używała ps. Nina. Zajmowała się przenoszeniem poczty konspiracyjnej i broni, uczestniczyła w akcjach oddziału. W dniu 8 października 1943r. została ciężko ranna w czasie akcji swego oddziału na agenta gestapo w lokalu „Za kotarą” na ul. Obozowieckiej.

Za postawę w tej akcji została odznaczona rozkazem KG AK Nr 113/BP z dnia 30 października 1944r. Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy.

W czasie Powstania Warszawskiego oddział jej został przemianowany na kompanię „Zemsta” batalionu „Pięść” i wszedł w skład Zgrupowania „Radosław”. Jako łączniczka-sanitariuszka brała cały czas udział w walkach oddziału na Woli, Starym Mieście, Muranowie, a po przejściu kanałami w Śródmieściu-Południe aż do końca Powstania. Przez ostatnie trzy tygodnie Powstania służyła w oddziale osłony KG AK pod

dowództwem Stanisława Jankowskiego, ps. Agaton. Pod koniec Powstania otrzymała nominację na stopień podporucznika czasu wojny i Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (rozkaz Nr 512/BP KG AK).

Po kapitulacji jako jeńiec wojenny przebywała w obozach jenieckich (oficerskich) Lamsdorf, Mühlberg, Altenberg, Molsdorf IX C, Blankenheim, aż do uwolnienia przez aliantów w dniu 13 kwietnia 1945r.

W lipcu 1946r. wróciła do kraju. Zamieszkała początkowo w Łodzi, a od listopada 1948r. na stałe w Warszawie. W 1948r. kończyła studia na Wydziale Prawnym Uniwersytetu Łódzkiego, a następnie jeszcze psychologię na Uniwersytecie Warszawskim. Jednocześnie odbywała aplikację sądową. Po ukończeniu studiów podjęła pracę zawodową. Do 1 stycznia 1961r. pracowała jako inspektor ekonomiczny w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego, a następnie jako radca prawny w Biurze Prawnym Zarządu Przemysłu i Handlu Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych w Warszawie przy ul. Wspólnej 25. Od 1 stycznia 1980r. przebywa na emeryturze.

Nie należała do żadnej partii. Była członkiem ZBoWiD. Od 1958r. jest członkiem ZIW. Obecnie jest także członkiem ŚZZAK.

Nadany jej w maju 1944r. Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari został zweryfikowany w 1948r. na Uchodźstwie z nr.k. 13142. W sierpniu 1967r. otrzymała weryfikację tego odznaczenia w ZBoWiD.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 28 sierpnia 1959r. została odznaczona Krzyżem Walecznych. Jest odznaczona także na Uchodźstwie Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Wojska, a w kraju Medalem „Za Warszawę 1939-1945” oraz Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945 roku”.

Źródła:

APAK, syg. 524/WSK.
 A ZG ZKRPIBWP, syg. W-74560.
 DW UdsKiOR, Wykaz nr 13 Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń ZBoWiD, poz. 15.
 Wesołowski Z., Order, s.558.
 Urbanek B., Pielęgniarki i sanitariuszki w Powstaniu Warszawskim 1944r., Warszawa 1988, s.421.

Biogram gwiazdki przez E2 i D.W. do II tomu
„Stopniem wst. kobiet” z wstępem korekty

22 VIII 05 JH-19

HIBNER Danuta Aleksandra (ur. 1921), ps. „Nina”, od 1942 łączniczka i wywiadowczyni Oddziału Wykonawczego Kontrwywiadu krypt. 993/W Oddziału II KG AK, w Powstaniu łączniczka i sanitariuszka w kompani „Zemsta” batalionu „Pięść” Zgrupowania „Radosław”, jeniec oflagów; po wojnie urzędniczka

Danuta Hibner urodziła się 30 X 1923 w Warszawie jako córka rzemieślnika Czesława i Anny z d. Zaręba. Przed wojną ukończyła sześć klas Gimnazjum Żeńskiego im. Zofii Wołowskiej przy ul. Pięknej uzyskując tzw. „małą maturę”. Dalszą naukę kontynuowała w czasie okupacji na tajnych kompletach liceum humanistycznego tejże szkoły i tam w 1941 zdała maturę, a następnie rozpoczęła studia na tajnych kompletach Wydziału Prawa UW.

Jesienią 1942 - wprowadzona przez kolegę z tajnych kompletów prawa Adama Grymaszewskiego ps. „Jastrząb” – została zaprzysiężona jako „Nina” w Oddziale 993/W KG AK (Oddziale Wykonawczym Kontrwywiadu KG AK) przez dowódcę oddziału por. L. Kowalewskiego ps. „Twardy”. Pełniła tam funkcję łączniczki i wywiadowczyni, przносиła pocztę konspiracyjną i broń, uczestniczyła w akcjach likwidacyjnych oddziału, wykonywanych na agentach i konfidentach gestapo. W dniu 8 X 1943 została ciężko ranna w rękę w czasie krwawej akcji w lokalu „Za kotarą” przy ul. Mazowieckiej, akcji na konfidentce gestapo Józefie Staszauerze, będącego jednocześnie oficerem Oddziału V KG AK. Trafiała na kilka miesięcy do szpitala z zagrożeniem amputacją ręki, - do oddziału powróciła dopiero w lipcu 1944 z jeszcze nie do końca wygojoną ręką.

W czasie Powstania Warszawskiego oddział jej, przemianowany na kompanię „Zemsta” batalionu „Pięść”, wszedł w skład Zgrupowania „Radosław”. Jako łączniczka-sanitariuszka brała cały czas udział w walkach oddziału na Woli, Starym Mieście, Muranowie, a po przejściu kanałami, w Śródmieściu-Południe. Przez ostatnie trzy tygodnie Powstania służyła w oddziale ochrony KG AK i Komendanta Głównego, oddziale dowodzonym przez Stanisława Jankowskiego, ps. „Agaton”.

Ppor. Danuta Hibner Rozkazem KG AK Nr 113/BP z 11 XI 1943 za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji została (za akcję w lokalu „Za kotarą”) odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (dekoracja nastąpiła w maju 1944 w mieszkaniu jej dowódcy „Porawy”). Nadanie zostało zweryfikowane w 1948 na Uchodźstwie z nr. Krzyża 13142. W sierpniu 1967 otrzymała weryfikację tego odznaczenia w ZBoWiD z nr. legitymacji DK-06807/W. Ponadto odznaczona Sr. KZzM (1944, potwierdzenie przez Londyn w 1949), KW (1959), KAK (1969), Medalem Wojska (1969),

Warszawskim Krzyżem Powstańcym (1982) Medalem „Za Warszawę 1939-1945” oraz Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945 roku. Rozkazem gen. „Bora” Nr 871/I z 23 IX 1944 mianowana na stopień podporucznika.

Po kapitulacji Powstania przebywała jako jeńiec wojenny w oflagach Lamsdorf, Mühlberg, Altenberg, Molsdorf IX C, Blankenheim, aż do uwolnienia przez wojska alianckie w dniu 13 IV 1945. W sierpniu tr. wyjechała do Belgii, gdzie w Brukseli został zorganizowany Ośrodek Studiów Wyższych dla polskiej młodzieży z obozów w Niemczech. Przez rok studiowała w Ecole des Sciences Politiques et Sociales. W lipcu 1946 wróciła do kraju z powodu choroby matki. Zamieszkała początkowo w Łodzi, a od listopada 1948 na stałe w Warszawie. W tymże 1948 ukończyła studia na Wydziale Prawnym Uniwersytetu Łódzkiego; następnie także psychologię na UW, jednocześnie odbywając aplikację sądową oraz praktykę w Poradni Psychologicznej. Dyskryminowana z powodu przeszłości akowskiej nie zdołała uzyskać pracy w sądownictwie dla nieletnich, wobec czego podjęła pracę biurową. Do 1 I 1961 pracowała jako inspektor ekonomiczny w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego, a następnie jako radca prawny w Biurze Prawnym Zarządu Przemysłu i Handlu Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych w Warszawie przy ul. Wspólnej 25 - aż do emerytury w 1979. Nie należała do żadnej partii. Była członkiem ZBoWiD; od 1958 także członkiem ZIW. Obecnie jest członkiem ŚZZAK i tam działa społecznie. Od 2002 należy do Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Danuta Hibner nie założyła rodziny. Ojciec jej, Czesław Hibner, z zawodu tokarz, w okresie międzywojennym kierownik techniczny w rodzinnej fabryce gilz „Sokół” w Warszawie, zmarł w wieku 93 lat. Matka Anna, ~~mieszkała~~ do ślubu w 1919 mieszkała w Jekaterynosławiu w Rosji, pracując jako modystka; po ślubie prowadziła przez kilka lat z siostrą Heleną sklep z galanterią i materiałami piśmienniczymi w Warszawie, zmarła w wieku 55 lat (jej druga córka zmarła w wieku 2 lat).

H 20

APAK, T. 524/WSK; A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-74560; DW UdsKiOR, Wykaz nr 13 Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń ZBoWiD, poz. 15; SPP, Londyn

Bielcki R., Kulesza J., *Przeciw konfidentom i czołgom*, Warszawa 1996, passim; Budrewicz O., *Pakt z diabłem. Od Powstania Warszawskiego po rafy koralowe Tajlandii (wywiad z Izabellą Horodecką)*, Życie Warszawy, 14/15 XII 1996; Chlebowski C., *Cztery z tysiąca*, Warszawa 1982, s. 190-191, 193-197; Horodecka I., *Ocalone od niepamięci. Wspomnienia z lat 1939-1945*, Sopot 1992, s. 39, 41;

Jankowski, *Z fałszywym...*, t. 2, s. 178, 268; Ostrowska, *...wśród drutów*, s. 110, 182, 183; *Służba Polek...*, cz. 2, s. 179, 182; Strzembosz T., *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy*, Warszawa 1983, s. 380-385; tenże, *Oddziały Szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1944*, Warszawa 1983, s. 307, 310 Ślaski, *Polska...*, t. 5, s. 248; Urbanek, *Pielegniarki i sanitariuszki...*, s. 421; Wesołowski, *Order VM...*, s. 558, 729.

Danuta Aleksandra HIBNER

Urodziła się 30 października 1923 r. w Warszawie jako córka Czesława i Anny z Zarebów.

Do 1939 r. mieszkała z rodzicami przy ul. Leszno 108, a w czasie wojny przy Wroniej 69.

Uczyła się w Szkole Powszechnej i Gimnazjum Żeńskim Jadwigi Michalskiej przy ul. Chłodnej a następnie przeniosła się do Gimnazjum Zofii Wołowskiej przy ul. Pięknej (Piusa XI), gdzie w 1939 r. zrobiła małą maturę. W latach 1940-1941, uczęszczała na tajne komplety Liceum Zofii Wołowskiej. W 1941r. zdała maturę, a następnie zapisała się na tajne komplety Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Do wybuchu Powstania ukończyła dwa lata studiów prawniczych.

W grudniu 1942 r. rozpoczęła pracę w konspiracji jako wywiadowczyni-łączniczka w Oddziale 993/W KG AK (Oddział Wykonawczy Kontrwywiadu KG AK). Używała ps. Nina. Zajmowała się przynoszeniem poczty konspiracyjnej i broni, uczestniczyła w akcjach likwidacyjnych oddziału. W dniu 8 października 1943 r. została ciężko ranna w czasie akcji na Żyda Józefa Sztrasauera, agenta gestapo, a jednocześnie oficera Oddziału V KG AK w lokalu „Za kotarą” przy ul. Mazowieckiej.

Za postawę w tej akcji została odznaczona rozkazem Komendanta Sił Zbrojnych w Kraju 113/BP z dnia 3 maja 1943 r. Orderem Wojennym Virtuti Militari V klasy.

W uzasadnieniu odznaczenia napisano: „ Za odwagę osobistą i skuteczną interwencję z bronią w rękę mimo odniesionych dwu ran w akcji likwidacyjnej.”

W czasie Powstania Warszawskiego oddział jej został przemianowany na kompanię „Zemsta” batalionu „Pięć” i wszedł w skład Zgrupowania „Radosław”. Jako łączniczka-sanitariuszka brała cały czas udział w walkach oddziału na Woli, Starym Mieście, Muranowie, a po przejściu kanałami w Śródmieściu-Południe aż do końca Powstania. Przez ostatnie trzy tygodnie Powstania służyła w oddziale osłony KG AK pod dowództwem Stanisława Jankowskiego, ps. Agaton. Pod koniec Powstania otrzymała nominację na stopień podporucznika czasu wojny i Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (rozkaz Nr 512/BP KG AK).

Po kapitulacji jako jeńiec wojenny przebywała w obozach jenieckich (oficerskich) Lamsdorf, Mühlberg, Altenberg, Molsdorf IX C, Blankenheim, aż do uwolnienia przez aliantów w dniu 13 kwietnia 1945 r.

Po uwolnieniu z niewoli przez rok studiowała w Brukseli w Ecole de Sciences Societes et Politiques. W lipcu 1946 r. wróciła do kraju. Zamieszkała w Łodzi przy ul. Rzgowskiej 86 i wstąpiła na trzeci rok Wydziału Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Studia te ukończyła w lipcu 1948 r. W październiku tego roku przeniosiła się z rodzicami do Warszawy (zamieszkali na Kolonii Staszica przy ul. Lekarskiej 13) i podjęła studia doktoranckie w zakresie kryminalistyki na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Studiów tych jednak nie ukończyła. W październiku 1952 r. uzyskała na Wydziale Filozoficzno-Społecznym Uniwersytetu Warszawskiego tytuł magistra psychologii (po obronie na ocenę b. dobrą pracy magisterskiej pt. „Zagadnienie dzieci typu Moral Insanity w świetle krytyki”). Podczas studiów odbywała także aplikację sądową. Po ukończeniu studiów podjęła ponownie pracę zawodową (wcześniej pracowała do 1 maja 1951 r.). Do 1 stycznia 1961r. pracowała jako inspektor ekonomiczny w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego, a następnie jako radca prawny w Biurze Prawnym Zarządu Przemysłu i Handlu Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych w Warszawie przy ul. Wspólnej 25. Od 1 stycznia 1980 r. przebywa na emeryturze.

Nie należała do żadnej partii. Była członkiem ZBoWiD. Od 1958 r. jest członkiem ZIW. Obecnie jest także członkiem SZŻAK.

Nadany jej w maju 1944 r. Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari został zweryfikowany w 1948 r. na Uchodźstwie z nr.k. 13142. W sierpniu 1967 r. otrzymała weryfikację tego odznaczenia w ZBoWiD.

Uchwałą Rady Państwa z dnia 28 sierpnia 1959 r. została odznaczona Krzyżem Walecznych. Jest odznaczona także na Uchodźstwie Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Wojska, a w kraju Medalem „Za Warszawę 1939-1945” oraz Medalem „Zwycięstwa i Wolności 1945 roku”.

Źródła:

APAK, sygn. 524/WSK.

AUW, aps sygn. 12939 W. Hum. (Hibner Danuta Aleksandra)

A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-74560.

DW UdsKiOR, Wykaz nr 13 Głównej Komisji ds. Weryfikacji Odznaczeń ZBoWiD, poz. 15; Armia Krajowa. Dokumenty odznaczeniowo-awansowe, t. 1, s. 16.

Wesołowski Z., Order ..., s.558.

Budrewicz O., Pakt z diabłem. Od Powstania Warszawskiego po rafy koralowe Tajlandii (wywiad z Izabellą Horodecką), Życie Warszawy, 14/15.12.1996.

Horodecka I., Ocalone od niepamięci. Wspomnienia z lat 1939-1945, Sopot 1992, s. 39, 41.

Urbanek B., Pielęgniarki i sanitariuszki w Powstaniu Warszawskim 1944r., Warszawa 1988, s.421.

Jankowski S. Agadon, 2 Jankowski austriacki, WWA 1980
t. II s. 244, 245, 352

I₁₂ Dokumenty (sensu stricto) dotyczące
osoby relatora

DEKLARACJA

Członka zwyczajnego Klubu Kawalerów Orderu
Wojennego Virtuti Militari.

19 listopada 2002, Dawuta Aleksandra Hiberner

[Signature]

Data

Imię i nazwisko

podpis

ARKUSZ EWIDENCYJNY

1. Nazwisko i imię..... *Hiberner Dawuta Aleksandra*
2. Dla mężatek nazwisko panięńskie..... *-*
3. Data i miejsce urodzenia..... *30.10.1923, Wamowo*
4. Adres zamieszkania/ nr. kodu, miejscowość, ulica, nr. domu i mieszkania:
..... *00-610 Wamowo*
..... *1930* *1945*
.....
.....
5. Telefon.....
6. Order Wojenny Virtuti Militari nr..... *x)*
7. Legitymacja lub inny dokument..... *Leg. Nr. 13142 Bismar Kapitał*
Orderu Woj. Virtuti Militari Londyn
8. Data nadania, przez kogo.....
Rozkaz Nr. 113/BP z dnia M.XI. 1943.
Londyn Armii Krajowej
9. Wysokość wpisowego – złotych – 20.- *Kapitał*
10. Składka miesięczna – złotych – 5.- *5 - i całość X 12*
282161
11. Nr. Legitymacji Kombatanckiej.....

KLUB KAWALERÓW ORDERU
WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI
00-108 Warszawa, ul. Zielenia 39 lok. 7
REGON: 015212029

x) na oficjalnej stronie, który byłam delimitowany
w dniu 13.11.2002. nie ma numeru.

Dołączam do deklaracji kserokopie:

- 1) legitymacji z Londynu
- 2) zaświadczenie MO nr. DK-06807/W
- 3) zaświadczenie weryfikacyjne z Londynu.

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 11-82-91 K

WARSZAWA

dn. 13 stycznia 1982 r.

UCHWAŁĄ RADY PAŃSTWA

z dnia 13 stycznia 1982 r.

odznaczony/a został/a

Ob. HIBNER

Danuta c. Czesława

WARSZAWSKIM
KRZYŻEM POWSTAŃCZYM

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

[Handwritten signature]

2/22
I 12-6
POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr D-65426

WARSZAWA

dn. 28 sierpnia 1959 r.

UCHWAŁĄ RADY PAŃSTWA

z dnia 28 sierpnia 1959 r.

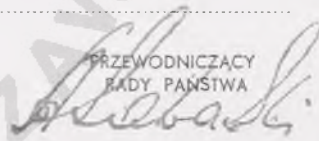
odznaczony(a) został(a)

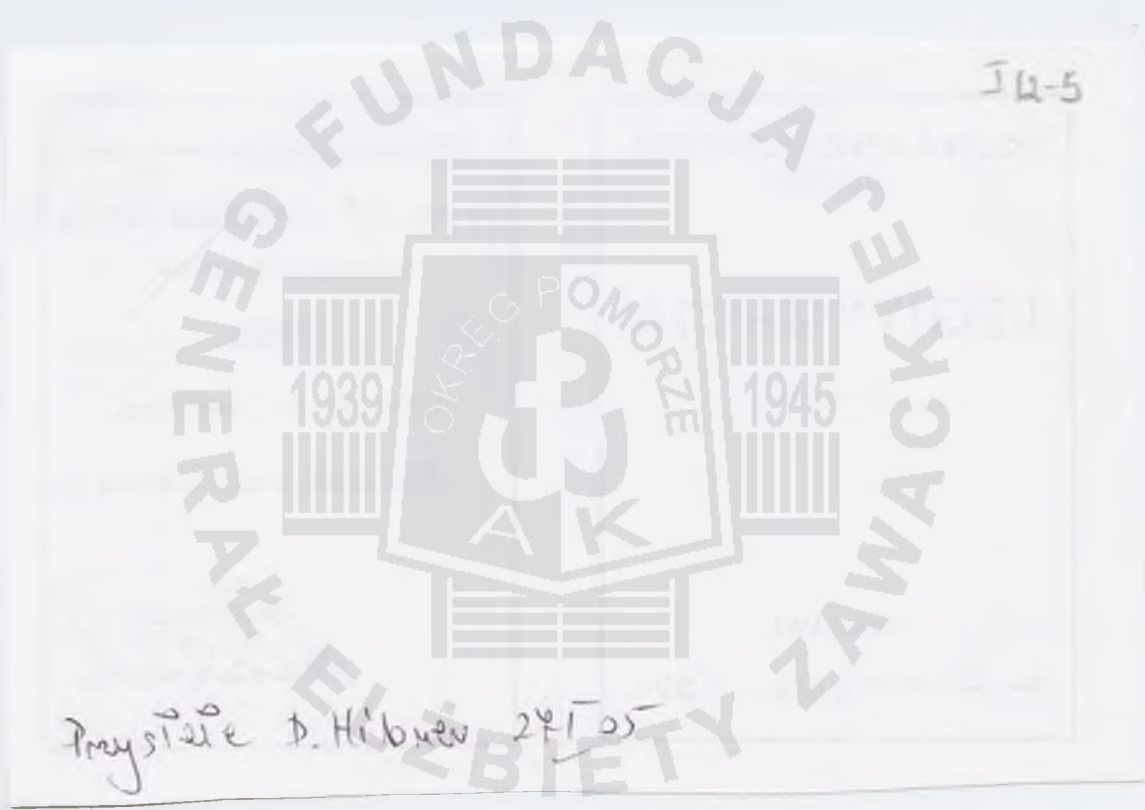
Ob. HIBNER

Danuta c. Czesława

KRZYŻEM WALECZNYCH

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

IR-6

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

LEGITYMACJA Nr. 32778

Stopień, imię, nazwisko Podporucznik

Danuta HIBNER

Oddział Armia Krajowa

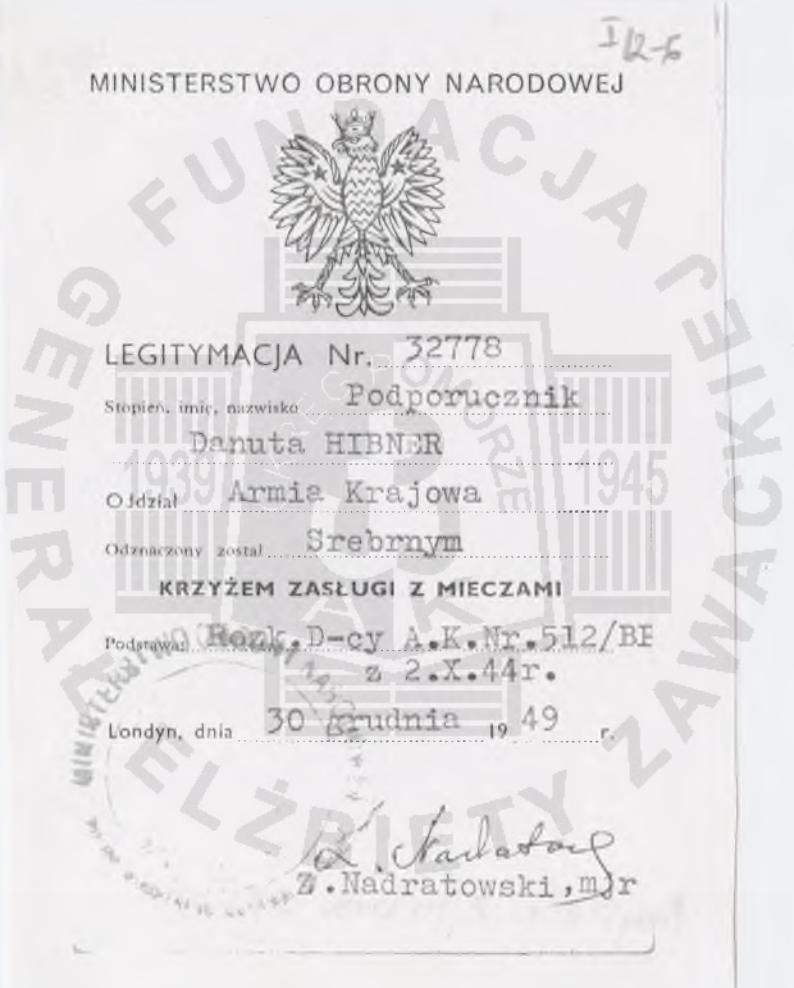
Odnaczony został Srebrnym

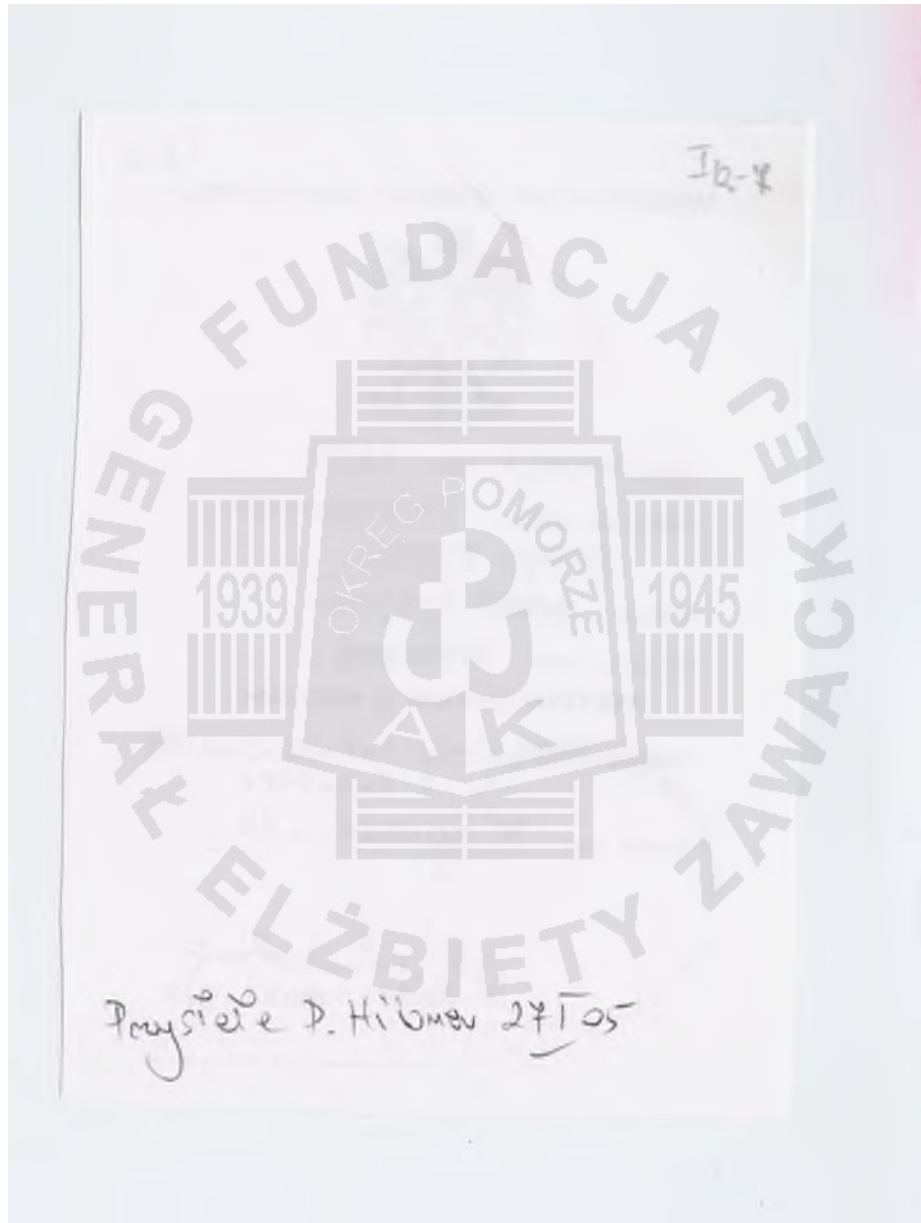
KRZYŻEM ZASŁUGI Z MIECZAMI

Podstawą Rozk. D-cy A.K. Nr. 512/BE
z 2.X.44r.

Londyn, dnia 30 grudnia 1949 r.

Z. Nadratowski
Z. Nadratowski, mjr

p. 562/03

10 MN
I 12-8

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

No. Leg. 13142.....

LEGITYMACJA

orderu wojennego

"VIRTUTI MILITARI"

I/2-9

BIURO KAPITUŁY
ORDERU WOJ. "VIRTUTI MILITARI"

stwierdza, że Danuta HIBNER
żaczniczka

jest kawalerem Orderu Wojennego

"VIRTUTI MILITARI"

kl. 5-oj

SZEF BIURA KAPITUŁY

Szaremba
Szaremba, mjr

Podpis właściciela legitymacji

Danuta Hibner

Londyn dnia 11. XI. 1948

Ik-10

Nazwisko HIBNER
Imię DANUTA
Pseudonim "NINA"
Przydział "ODDZ. 993/W.
"ZGR. RADOŚLAWA" - W-WA.

Odnaczony został

KRZYŻEM ARMII KRAJOWEJ

ustanowionym dnia 1 sierpnia 1966 roku
przez dowódcę A.K. gen. Tadeusza Bora-
Komorowskiego dla upamiętnienia wysiłku
żołnierza Polski Podziemnej w latach

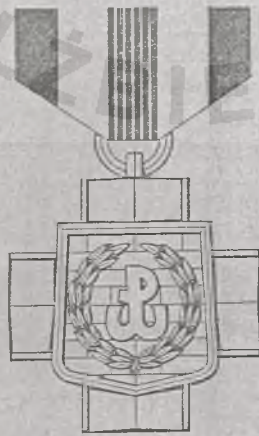
1939 — 1945.

Przewodniczący
Podpis:
Komisji Krzyża

K. Ziemiński
K. Ziemiński — "Wachnowski"

Londyn, dnia 25-7-69

**LEGITYMACJA
KRZYŻA ARMII KRAJOWEJ**

Nr. 5803

I/2-11

Przysiężenie D. Hübner 24.1.05

I 12-12

Legitymacja Nr 15474

Hibner Danuta

ps. "Nina", Pporucznik

Nazwisko, imię, pseudonim, stopień

z ARMII KRAJOWEJ

odznaczony został

MEDALEM WOJSKA

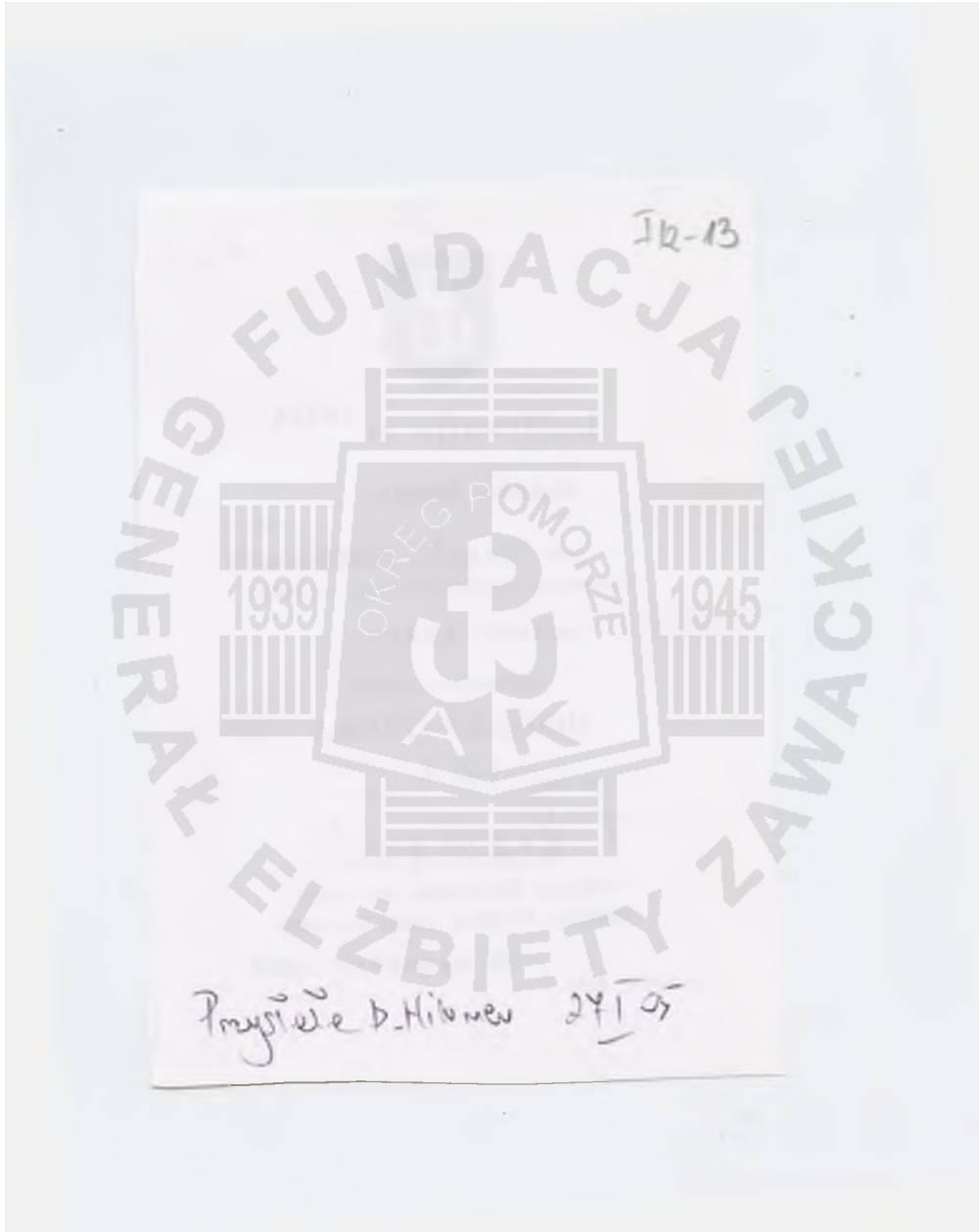
po raz 1, 2, 3

T. Pelczyński

Tadeusz Pelczyński, gen. bryg.,
Zastępcą Dowódcy Armii Krajowej

25 września 1969

Londyn, dnia

zł do p. 3/04

beceh D Hibur 8664

przytate 7 Baranick
2 Bramie 5104

I-12-14

94

993/W

Rozkazem Nr. 113/BP z dnia 20.X.43 Komendant Główny Sił Zbrojnych w Kraju nadał niżej wymienionym żołnierzom P.Z.P. z 29/K.G.

I. Order Virtuti Militari v Klasz...

ob. Porawie porucznikowi
ob. Ninie - wywiadowczyni

II. Krzyż Walczonych poraz pierwszy

ob. Rysłowi ppor. rez.
ob. Krukowi plut. podchor.
ob. Zadeze sierżantowi
ob. Zofii wywiadowczyni
ob. Sokolowi strzelcowi
ob. Szlakowi / kapralom
ob. Doktorowi /

III. Krzyż Walczonych poraz drugi

ob. Naprawie kpr. pchor.

12.iv.44

/-/Fischer

Oryginał rozkazu nadającego odznaczenia bojowe za bar „Za Kotarą” żołnierzom „993W”

p. 562/03

10 m
I 12-15

KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION
42, EMPERORS GATE, LONDON, S. W. 7

L. dz. 2614/65
Our ref.

Londyn, 30. lipca 1965r.

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

Łączniczka Danuta HIBNER.
Pseudonim: "Nina"
Przydział: "993/W". K.Gł. Armii Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji, odznaczona została przez Dowódcę Armii Krajowej w dn. 3.V. 1944r. rozk. 113/BP.:

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność

P. Kraczkiewicz.

KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION

42, EMPERORS GATE, LONDON, S. W. 7

Londyn, 30. lipca 1965r.

L. dz. 2614/65
Our ref.

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

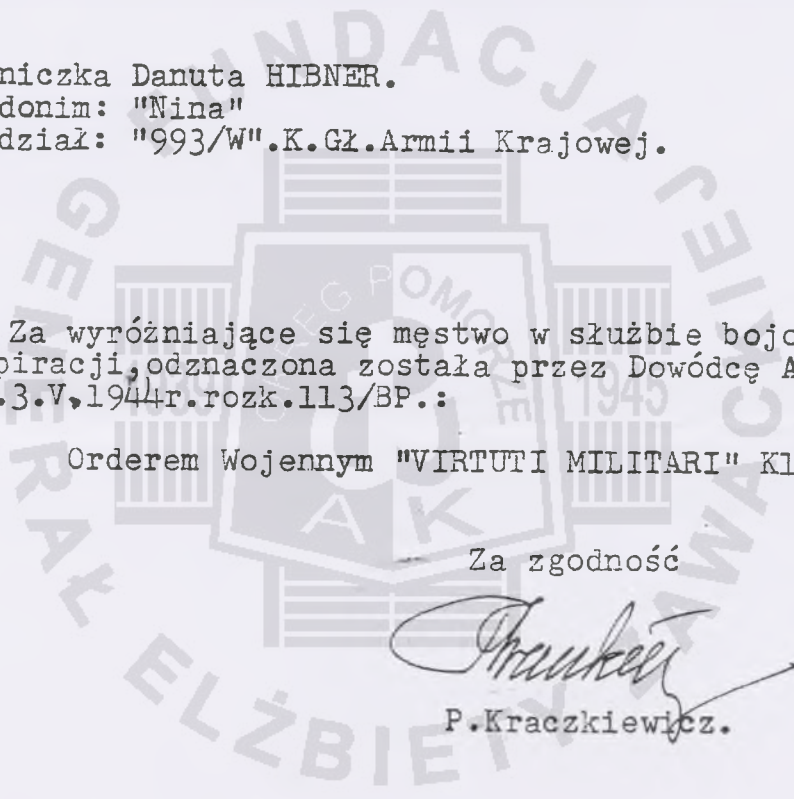
Łączniczka Danuta HIBNER.
Pseudonim: "Nina"
Przydział: "993/W".K.Gł.Armii Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji, odznaczona została przez Dowódcę Armii Krajowej w dn. 3.V.1944r. rozk. 113/BP.:

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl.V-ej.

Za zgodność

[Signature]
P. Kraczkiewicz.

WYDZIAŁ HISTORII I KULTURY
UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO
ul. Żwirki i Wigury 101, 01-631 Warszawa

Przyjęte J. Kucz. 111 2005
Zet. do p. 38/05, B107

II Materiały uzupełniające relacji

Przysiężenie D. Hibner

22.10 p. 33/05
27.05

II-1
G.M.V
Kępcze VM

Dodatkowe dane do życiorysu

1. Historia rodziny

Pochodzę ze skromnej, mieszczańskiej rodziny. Dziadek mojego ojca, a mój pradziadek, był Austriakiem – przyjechał do Polski z Wiednia, ożenił się z Polką i zamieszkał na stałe w Warszawie – stąd nazwisko Hübner. Dopiero władze polskie wyrabiające mojemu ojcu dokumenty przed wojną zmieniły *ü* na *i*, i stąd mój ojciec, a następnie ja piszemy swoje nazwisko: Hibner. Ojciec mojego ojca Aleksander Hübner był właścicielem małego przedsiębiorstwa produkującego guziki, zmarł na gruźlicę w wieku 33 lat zostawiając żonę Albinę i 4 dzieci (2 synów i 2 córki). Ojciec mój jako pól sierota nie miał możliwości dłuższej nauki – ukończył tylko szkołę podstawową (wtedy się nazywała *szkoła powszechna*) i wyuczył się zawodu tokarza. W 1919 r. ożenił się z Anną z domu Zaręba i zamieszkał na stałe w Warszawie.

Mama moja urodziła się w Rosji w Jekaterynosławiu, gdzie mieszkali jej rodzice. W tamtych czasach wielu Polaków wyjeżdżało do Rosji, jako że w Polsce pod zaborem rosyjskim było trudniej o pracę. Jej rodzice zmarli w wieku trzydziestu paru lat, a sześcioro sieroł zajęła się rodzina i rodzice chrzestni. Matka ukończyła tylko szkołę podstawową i pracowała jako modystka. W wieku 19 lat wyszła za mąż za mojego ojca i w 1919 r. wyjechała z nim do Polski. Przez kilka lat prowadziła ze swoją siostrą Heleną sklep (galanteria i materiały piśmiennicze) przy ul. Leszno 106. Musiała przestać pracować z powodu choroby płuc. Ojciec pracował już wtedy jako kierownik techniczny w fabryce gilz „Sokół”, którą założył jego ojczym Władysław Kwaśniewski razem ze swoim kuzynem Franciszkiem Pacholczykiem. Fabryka prosperowała bardzo dobrze, w ostatnich latach przed wojną zatrudniała kilkudziesięciu pracowników i dzięki temu cała rodzina osiągnęła spory stopień zamożności. Fabryka pracowała też w czasie II wojny światowej, produkując gilzy i bibułki. Dopiero władze PRL nie dopuściły do jej prowadzenia, zarekwirowały budynki fabryczne, upaństwowiły majątek ziemski „Godzisz” w powiecie garwolińskim, przyczyniając się do zubożenia całej rodziny.

Mama moja zmarła w wieku 55 lat na gruźlicę, ojciec w wieku 93 lat na niewydolność krążenia. Jestem jedynaczką, moja starsza siostra zmarła w wieku 2 lat. Jestem osobą samotną.

2. Okres okupacji

Od jesieni 1942 r. byłam w konspiracji w oddziale 993/W K.G.A.K (oddział wykonawczy kontrwywiadu). Moja praca polegała na prowadzeniu obserwacji osób, na które zapadł wyrok w Sądzie Wojennym K.G.A.K. , przenoszeniu broni, pilotowaniu chłopców na akcję, przenoszeniu poczty. Przed akcją „Za kotarą” wykonywałam te funkcje w kilku sprawach – szczegółów już nie pamiętam z wyjątkiem akcji na dyrektora Hotelu „Savoy” na ul. Nowy Świat. Prowadziłam przez pewien czas obserwację, bo miałam go wskazać wykonawcom oraz przenosiłam broń. Akcja odbyła się latem 1943 r., była o tyle nieudana, że dyrektor „Savoyu” został tylko ranny.

W akcji „Za kotarą” byłam zmuszona wziąć udział z bronią w rękę razem z chłopcami (choć moje zadanie było inne), ponieważ akcja przebiegła zupełnie inaczej niż planowano. W akcji tej zostałam ciężko ranna (przestrzelony staw łokciowy lewej ręki). Byłam 3 miesiące w szpitalu (róg Chałubińskiego i Koszykowej), przeszłam dwie ciężkie operacje, ale uratowano mi rękę (groziła mi amputacja), choć pozostała w znacznym stopniu niesprawną. Rana się bardzo ciężko goiła, bo nie było wtedy odpowiednich lekarstw (antybiotyków). Do pracy w Oddziale wróciłam dopiero 2 tygodnie przed Powstaniem Warszawskim z jeszcze niezupełnie zagojoną ręką. Rozkazem komendanta Armii Krajowej N. 113/BP z dnia 11.11.1943r. potwierdzonym przez władze londyńskie 3.05.1944r., zostałam odznaczona za swoją postawę w czasie akcji „Za kotarą” Orderem Wojennym Virtuti Militari kl. V–ej.

3. Okres powojenny

Po ukończeniu Wydziału Prawa na Uniwersytecie Łódzkim z tytułem magistra, i przeniesieniu się do Warszawy jesienią 1948 r., zapisałam się na seminarium doktoranckie z kryminologii u prof. Batawii (wykładał na UW i UŁ kryminologię i psychologię sądową), ponieważ interesowało mnie zagadnienie przestępczości nieletnich. Za radą profesora studiowałam psychiatrię^{ologię} (na UW, odbyłam 2-letnią aplikację sądową (z czego 1 rok w sądzie dla nieletnich) oraz praktykę w Poradni Psychologicznej prof. Baley (po jego śmierci prof. Żebrowskiej). Wszystko po to żeby pracować w Sądzie dla Nieletnich – dalsze plany to była praca doktorska z dziedziny przestępczości nieletnich u prof. Batawii. Nic z tego nie wyszło, gdyż skasowano wtedy egzaminy sędziowskie, wprowadzając nominacje na sędziów, a nominacji nie chcieli mi dać z powodu „czarnej przeszłości” akowskiej. Musiałam po dłuższym szukaniu pracy pójść do zwykłej pracy urzędniczej w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego. Jestem przykładem jak łamano życie młodzieży akowskiej w okresie stalinowskim PRL. Najbardziej oczywiście ucierpieli ci, którzy trafili do więzień, ale dla młodego człowieka niemożność pracowania zgodnie ze swoimi zainteresowaniami i zdobytymi kilkuletnią nauką i pracą wysokimi kwalifikacjami to była też tragedia.

Janina Helena do Hlib
Loo. 23.7.2005..

Prystęta J. Kuczynska

11 2005

221. do p. 98/05

BIAŻ
II-4

Dodatkowe dane do życiorysu

1. Historia rodziny *Hübner*

Pochodzę ze skromnej, mieszczańskiej rodziny. Dziadek mojego ojca, a mój pradziadek, był Austriakiem – przyjechał do Polski z Wiednia, ożenił się z Polką i zamieszkał na stałe w Warszawie – stąd nazwisko Hübner. Dopiero władze polskie wyrabiające mojemu ojcu dokumenty przed wojną zmieniły *ü* na *i*, i stąd mój ojciec, a następnie ja piszemy swoje nazwisko: Hibner. Ojciec mojego ojca Aleksander Hübner był właścicielem małego przedsiębiorstwa produkującego guziki, zmarł na gruźlicę w wieku 33 lat zostawiając żonę Albinę i 4 dzieci (2 synów i 2 córki). Ojciec mój jako pólserota nie miał możliwości dłuższej nauki – ukończył tylko szkołę podstawową (wtedy się nazywała *szkoła powszechna*) i wyuczył się zawodu tokarza. W 1919 r. ożenił się z Anną z domu Zaręba i zamieszkał na stałe w Warszawie.

Mama moja urodziła się w Rosji w Jekaterynosławiu, gdzie mieszkali jej rodzice. W tamtych czasach wielu Polaków wyjeżdżało do Rosji, jako że w Polsce pod zaborem rosyjskim było trudniej o pracę. Jej rodzice zmarli w wieku trzydziestu paru lat, a sześciorgiem sierot zajęła się rodzina i rodzice chrzestni. Matka ukończyła tylko szkołę podstawową i pracowała jako modystka. W wieku 19 lat wyszła za mąż za mojego ojca i w 1919 r. wyjechała z nim do Polski. Przez kilka lat prowadziła ze swoją siostrą Heleną sklep (galanteria i materiały piśmiennicze) przy ul. Leszno 106. Musiała przestać pracować z powodu choroby płuc. Ojciec pracował już wtedy jako kierownik techniczny w fabryce gilz „Sokół”, którą założył jego ojczym Władysław Kwaśniewski razem ze swoim kuzynem Franciszkiem Pacholczykiem. Fabryka prosperowała bardzo dobrze, w ostatnich latach przed wojną zatrudniała kilkudziesięciu pracowników i dzięki temu cała rodzina osiągnęła spory stopień zamożności. Fabryka pracowała też w czasie II wojny światowej, produkując gilzy i bibułki. Dopiero władze PRL nie dopuściły do jej prowadzenia, zarekwirowały budynki fabryczne, upaństwowiły majątek ziemski „Godzisz” w powiecie garwolińskim, przyczyniając się do zubożenia całej rodziny.

Mama moja zmarła w wieku 55 lat na gruźlicę, ojciec w wieku 93 lat na niewydolność krążenia. Jestem jedynaczką, moja starsza siostra zmarła w wieku 2 lat. Jestem osobą samotną.

2. Okres okupacji

Od jesieni 1942 r. byłam w konspiracji w oddziale 993/W K.G.A.K (oddział wykonawczy kontrwywiadu). Moja praca polegała na prowadzeniu obserwacji osób, na które zapadł wyrok w Sądzie Wojennym K.G.A.K. , przenoszeniu broni, pilotowaniu chłopców na akcję, przenoszeniu poczty. Przed akcją „Za kotarą” wykonywałam te funkcje w kilku sprawach – szczegółów już nie pamiętam z wyjątkiem akcji na dyrektora Hotelu „Savoy” na ul. Nowy Świat. Prowadziłam przez pewien czas obserwację, bo miałam go wskazać wykonawcom oraz przenosiłam broń. Akcja odbyła się latem 1943 r., była o tyle nieudana, że dyrektor „Savoyu” został tylko ranny.

W akcji „Za kotarą” byłam zmuszona wziąć udział z bronią w rękę razem z chłopcami (choć moje zadanie było inne), ponieważ akcja przebiegła zupełnie inaczej niż planowano. W akcji tej zostałam ciężko ranna (przestrzelony staw łokciowy lewej ręki). Byłam 3 miesiące w szpitalu (róg Chałubińskiego i Koszykowej), przeszłam dwie ciężkie operacje, ale uratowano mi rękę (groziła mi amputacja), choć pozostała w znacznym stopniu niesprawną. Rana się bardzo ciężko goiła, bo nie było wtedy odpowiednich lekarstw (antybiotyków). Do pracy w Oddziale wróciłam dopiero 2 tygodnie przed Powstaniem Warszawskim z jeszcze niezupełnie zagojoną ręką. Rozkazem komendanta Armii Krajowej N. 113/BP z dnia 11.11.1943r. potwierdzonym przez władze londyńskie 3.05.1944r., zostałam odznaczona za swoją postawę w czasie akcji „Za kotarą” Orderem Wojennym Virtuti Militari kl. V–ej.

3. Okres powojenny

Po ukończeniu Wydziału Prawa na Uniwersytecie Łódzkim z tytułem magistra, i przeniesieniu się do Warszawy jesienią 1948 r., zapisałam się na seminarium doktoranckie z kryminologii u prof. Batawii (wykładał na UW i UŁ kryminologię i psychologię sądową), ponieważ interesowało mnie zagadnienie przestępczości nieletnich. Za radą profesora studiowałam psychiatrię ^{olejną} na UW, odbyłam 2-letnią aplikację sądową (z czego 1 rok w sądzie dla nieletnich) oraz praktykę w Poradni Psychologicznej prof. Baleya (po jego śmierci prof. Żebrowskiej). Wszystko po to żeby pracować w Sądzie dla Nieletnich – dalsze plany to była praca doktorska z dziedziny przestępczości nieletnich u prof. Batawii. Nic z tego nie wyszło, gdyż skasowano wtedy egzaminy sędziowskie, wprowadzając nominacje na sędziów, a nominacji nie chcieli mi dać z powodu „czarnej przeszłości” akowskiej. Musiałam po dłuższym szukaniu pracy pójść do zwykłej pracy urzędniczej w Biurze Projektów Budownictwa Kolejowego. Jestem przykładem jak łamano życie młodzieży akowskiej w okresie stalinowskim PRL. Najbardziej oczywiście ucierpieli ci, którzy trafili do więzień, ale dla młodego człowieka niemożność pracowania zgodnie ze swoimi zainteresowaniami i zdobytymi kilkuletnią nauką i pracą wysokimi kwalifikacjami to była też tragedia,

Janina Batawia Jędrzej

Wzrostki:

1. Ochrona emig. i zwroty
2. Zgłoszenie przesłany do Torunia 15.X.2003. (Fundacja Arch. i Dm. Pomorskie Ark.)
3. Zaświadczenie weryfikacyjne z Londynu

Adres: ul. Leśna 13 u.2

00-610 Warszawa

Telefon: 825-20-60

Odznaczenia

1. Order Virtuti Militari kl V-ej – leg. Nr 13142 z dnia 11.11.1948 r. (Rozkaz komendanta Armii Krajowej N. 113/BP z dnia 11.11.1943 r.)
2. Krzyż Walecznych – leg. Nr D. 65426 z dnia 22.08.1959
3. Krzyż Armii Krajowej – leg. Nr 5803 z dnia 25. 07. 1969
4. Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami – leg. Nr 32778 z dnia 30.12.1949
5. Medal Wojska 1,2,3, - leg. Nr 15474 z dnia 25.09.1969
6. Warszawski Krzyż Powstańczy – leg. Nr 11-82-91K z dnia 13.01.1982

Źródła

Główne prace, w których są wzmianki o mnie i szczegółowe opisy akcji „Za kotarą”:

1. Tomasz Strzembosz – Akcje zbrojne podziemnej Warszawy – Wyd. PIW
2. Cezary Chlebowski – Cztery z tysiąca – Wyd. Krajowa Agencja Wydawnicza
3. Robert Bielecki i Juliusz Kulesza – Przeciw konfidentom i czołgom – Wyd. Radwan - Wano

IV Korespondencja

W.33/05

b.m.m
IV-1

Prof. dr hab. Elżbieta Zawacka
ul. Gagarina 136 m 26, tel. 65-17-844
87-100 TORUŃ

Toruń 11 II 2005 r.

L.dz. 283/E2/05

kopie

Pani Danuta Hibner

00-610 Warszawa

Szanowna Pani,

Dziękujemy za Pani list z 23 stycznia br. i za cenne materiały relacyjne, za kserokopie legitymacji Krzyża AK, Krzyża Walecznych, Warszawskiego Krzyża Powstańczego, Krzyż Zasługi z Mieczami oraz Medalu Wojska. Materiały te zostały dołączone do zbiorów naszego Archiwum WSK do Pani teczki osobowej o sygn. 524/WSK (w której są także materiały dostarczone przez p. Izę Kuczyńską) - zostaną wykorzystane przy opracowywaniu Pani biogramu do II tomu *Słownika VM Kobiet*, nad którym już trwają prace.

Załączamy nieco informacji na temat Roku 2005 jako Roku „Upamiętniania Wojennej Służby Kobiet oraz Generali Marii Wittek”. Załączamy także „Zaproszenie referatowe” na XV Jubileuszową Sesję naszej Fundacji (poświęconą po raz czwarty wojennej służbie kobiet) wraz z „Apelem ...”. Może Pani lub ktoś z Pana znajomych zechce opracować referat lub komunikat na naszą sesję. Prosimy także o propozycje nazwisk do Galerii Kobiet Walczących o niepodległość. Przygotowujemy również wielotysięczny wykaz wszystkich kobiet, które poległy w czasie II wojny światowej. Będziemy wdzięczne za wzbogacenie tego wykazu (możliwie, ale niekoniecznie, z podaniem przydziału organizacyjnego i terenowego, pełnionej funkcji oraz dat życia i okoliczności śmierci).

Z wyrazami szacunku i wdzięczności

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

241

- 1) Zaprosz. ref. na
FulSesję + Apel...
- 2) Es na witke h. 17
- 3) Inf. wydawnicze

Wno. 23 stycznia 2005. ^{IV-2}

Samta Aleksandra Hibner

φ. 33/05

b.MN
(kgr. VII)

00-610 Gamao

Techna osobna Nr. 140. 524/WBK

Grasowa Pani Profetol

Zgodnie z naszą normową telefoniczną przysługą
 o zażyciu dodatkowej dane do zglasowania, ora
 brakuje uspokojenie porostopie głosnych odzweceń.
 Jeżeli jeżeli jakieś informacje będą potrzebne
 b. prona doś mee, a postaram się je szybko dostaci
 Maie dabne bytoby, aby w takim przypadku Pani,
 która będzie formowała teksty naszej biografii do
 Housika, skontaktowała się bezpośrednio z mną.

Jednocześnie b. prona o przyszłej odpłatce,
 do zabranien postawy, przewazy tamn Housika.

O wirku w następny Rokiem 2005 r. <sup>DE-
26.05</sup>

Pani Profetol wide pomysłowic i zdrowie, ora
 nasilowej tkankowa takie uspanie i urobionej
 pracy jak jest Housik kobiet ornamy U.M.

Jeżeli wyraz gylotekiego kowanku

ora przysługą rodzinną jeżeli ora wyraz
 wznowia dla coby Pani respta uglemijst
 tak przystan pracy

Z pozdrowien
 Samta Hibner

FUNDACJA

ARCHIWUM I MUZEUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ ORAZ WOJSKOWEJ SŁUŻBY POLEK

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUŃ • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL./FAX (0-56) 65-22-186
<http://www.um.torun.pl/AK>, e-mail: AK@um.torun.pl, fapak@wp.pl
 KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA W TORUNIU • NR RACHUNKU 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

W. 562/03

br. 11/11

L. ob. 4793/WSK-412/03

Toruń 6 XI 2003 r.

Prof. dr hab. Elżbieta Zawacka
 ul. Gagarina 136 m 26, tel. 65-17-344
 87-100 TORUŃ

Pani Danuta Hibner

teczka
 n. 52

00-610 Warszawa

Szanowna Pani,

Dziękujemy bardzo za przesłanie Pani życiorysu, kserokopii zaświadczenia weryfikacyjnego i legitymacji Orderu Virtuti Militari oraz fotografii. Materiały te są niezbędne do opracowania Pani biografii do II tomu przygotowywanego przez nas *Słownika Kobiet odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari*, który ukaże się w 2004 r. (tom I wkrótce będzie oddany do druku). Po opracowaniu biografii materiały te zostaną dołączone do Paniteczki osobowej znajdującej się w naszym Archiwum w Dziale Wojennej Służby Kobiet o numerze inwentarza 524/WSK. Prosimy Panią o uzupełnienie teczki i przesłanie do nas kserokopii legitymacji odznaczeń i innych dokumentów związanych z Pani osobą. Zależy nam na zgromadzeniu w teczce jak największej ilości materiałów dotyczących rełatorki.

Przesyłamy Pani materiały informacyjne o naszej Fundacji i działającego w jej ramach Memoriału Generał Marii Wittek.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp
 Dorota Kromp

Dokumentalistka Archiwum WSK

- 2 et.
1. Wlotke o Fundacji
 2. - II - o Murawskim
 3. - II - o Memoratach
 4. - II - wydawnictwa

Droga Pani, Zaczynam dla Pani bardzo serdecznie pozdrawiam i wraz z wyrazami szacunku i wdzięczności
 Elżbieta Zawacka

Janina Hliber

p. 562/03 Dwa dni 23. X. 2003 ^{II-4}
b. nr

w.

00-610 Katowice

tel.

Skarżona: Dzieje Pańi Zoo ^p
⁷⁵

Zgodnie z naszym telefonicznym przesłaniem
o rozprawie dwóch księgi o jej napisach, dotyczących
ordenu bitew, oraz fotografii, gdyż były jawnie
jako jawnie umieszczone, proszę o udzielenie
takich informacji

Jeśli wyraży zgodzenie i
zdecyduje o udzieleniu

Janina Hliber

p. 520/03

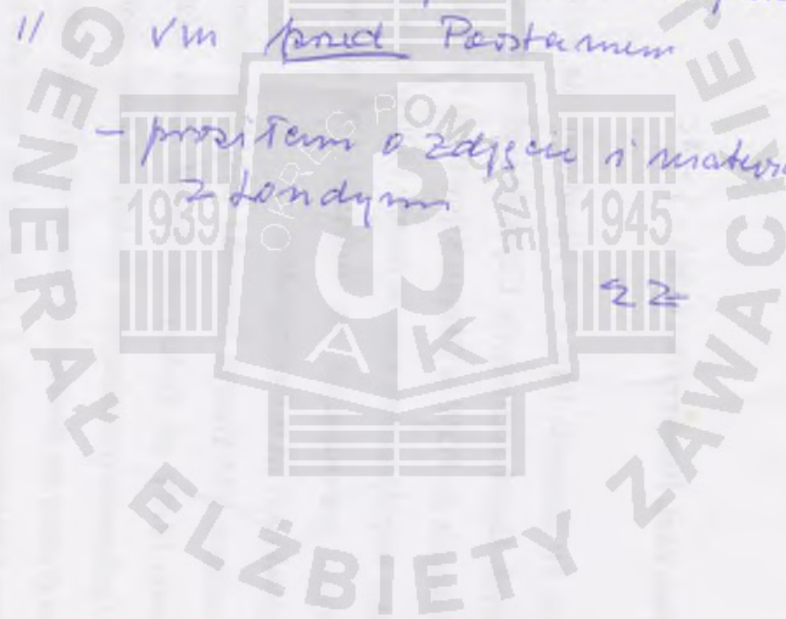
IV-5 k. nr

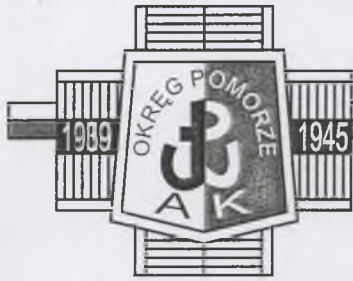
tel 6. X 03

1 Kopie
VM

Hitner Dawida

- Zapytanie, że może przyjąć kosztowne materiały VM
- Działania w kierunku 24. Korradieck
- prośbom o przyjrzenie kosztowych dokumentów - podobno obrymaje VM przed Postaraniem
- prośbom o zdjęcie i materiały z Londynem

FUNDACJA

ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUN • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL./FAX (0-56) 65-22-186
http://www.um.torun.pl/AK, e-mail: AK@um.torun.pl
KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY SA W TORUNIU, NR 10901506-4675-128-00-

W. 61/03

Toruń 24 I 2003 r.

to. m. n.
1 do
kop. VM
Hibner

L. dz. 185/E. 2

kopie

Pani Minister Danuta Hübner

Sekretarz Komitetu Integracji Europejskiej

Al. Ujazdowskie 9

00-918 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

Memoriał General Marii Wittek, działający przy Fundacji „Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek (poprzednia nazwa Fundacja „Archiwum Pomorskie Armii Krajowej”) w Toruniu przygotowuje do opublikowania Słownik Kobiet odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari. Wśród przeszło 300 kobiet odznaczonych tym wysokim orderem znajduje się Danuta Hibner, ps. „Nina”, c. Czesława, urodzona w Warszawie 30 X 1923 r. W wojnie uczestniczyła w Armii Krajowej na terenie Warszawy. Niestety posiadamy o niej bardzo mało danych biograficznych.

Zwracam się do Pani z zapytaniem czy może jest Pani spokrewniona z Danutą Hibner?. Czy może Pani udzielić jakichkolwiek informacji na jej temat? Może zna Pani kogoś kto mógłby nam pomóc? Ważne są wszelkie, nawet najdrobniejsze informacje.

Załączam materiały informacyjne na temat naszej Fundacji.

Dziękując z góry za pomoc przekazuję wyrazy należnego szacunku.

Honorowa Przewodnicząca

Memoriału „General Marii Wittek”

Z Zawiada
Prof. dr hab. Elżbieta Zawacha
ul. Gagarina 136 m 26, tel. 65-17-344
87-100 TORUŃ

Zaś
1) Kłopotki ofundacji
2) -11- ołten
3) -11- Wydział
4) -11- Muzeum

V. Nazwiskowe karty informacyjne

T: 524 / WSK
3361 i 3362

- 1. N Hibner
- 2. I., ps. Danuta c. Gustawa ps. Nina
- 3. ur. 30.10.1923
- 4. st. ppor &
- 5. Org. AK bra
- 6. przydz. Techniska Celadzi 993/W KGMK
Przyjaciele Zofia Prostecia Menasit
- 7. funkcje Taznicarka
D. H. Bnojna ml. Lekarzka 13/2 adres: ul. Lekeuska 13 m. 2
tel 022 825 20 60
- 8. nr SPP 13142 Londyn nr karty 153
- 9. źr. Wesol. s. 558 protab 1, uchodźstwo dk 6802/W
dk 22 Sulej Ligo 13-31 67

Hibner, Danuta, 1939, ppov, ^{komz} 15142, AK, Kozanicz, s. 558, 729.
HH 1948/40 HHK.

B. Polak, "Hybér Zvidel", Łozca. Hibner Danuta, "Vino", "993" H. H. 51. 2619, 30 m. 65. s. 374.

SPP

Wrocław, Prilegnarok... s. 426, Strembarz T., Jenkowsca t. II; śleska Ji

1. Otlebauska: Ostronska
2. "St. Polek" ca 2

20. biogn. opracuje J. Kuczyńska 17 II 04

i

UM

JK
KG

ppow. HIBNER Danuta Aleksandra

ps. "1939

Ni me"
OKRĘG MÓRZE
AK

1945

Zob. "Służba Polek" (cz. 2), s. 179
182

D.k. 503.

z.

"993" KG

"Nina" HIBNER Danuta, ppor. i.
Źr. Studium Pol. Podz. Londyn

H. Nertin VIII 2003 r.

2. WZ-FK
OKr.
Warszawa

V M
Hibner Danuta
ps. "Nina"

Była wywiadowczynią w oddzie par. "Porany"
Brała udział w akcji likwidacyjnej konfiden-
ta Staszauera przez oddz. "Porany". W wywig-
zanej się walce została ranna, przezobliznie
ewakuowana została wraz z "Poranym" za tak
trudną akcję odznaczona Krzyżem Orderu Wstęgi
Militari

Łob. Jerzy Ślaski "Polska Walcząca" t. V str. 248
Wyd. Inst. Wypł. "Pax" W-a 1986r.

M.H. 2003 r.

Hi lew D...
tel

Smilenski address

Bank

1939 1945

Sprawa Revisji kadrowy orzajny
fej podpis pod pismem o Korochni-
rky

i

UM
HIBNER Deputat
ps. "Nime"

AK
KG

zob. słeski "Polskie walcze",
T. 5, s. 248

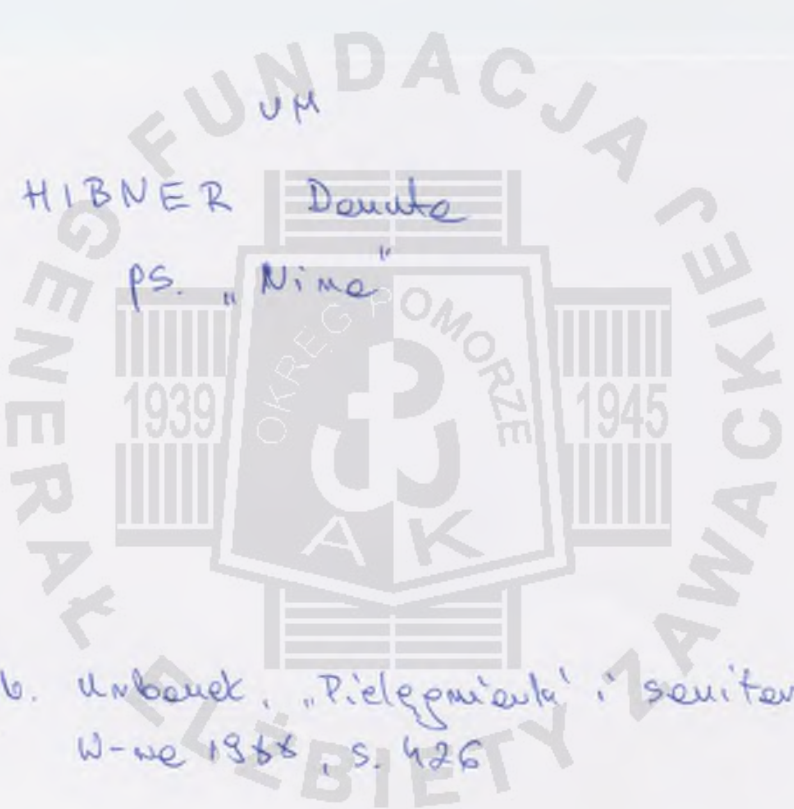
D. b. VI 03

1
AK
EG
por HIBNER Donute
ps. "Nime"
- fot. nr 52

2 ob. Ostrowske, ... wśród drutów,
9. 10. 182, 183
D. Kw. 11/2003

	T. 524	Nr. Karty 153
1	Nazwisko	Hilbner
2	Imię	Danuta c. Crestowa
3	Data uw./rocznik	30.10.1923
4	Stopień wykształcenia	-
5	Organizacja	AK
6	Przydział org./jednostka	-
7	Funkcja	-
8	Nr. Karty	-
9	Źródło	protab 1

i

AK
W-we

HIBNER ^{UM} Dawuta

ps. "Nime"

Zob. Urbański, „Pielegniarstwo i sanitariuszostwo”
W-we 1988, s. 426

2

HK

HIBNER Danuta

ppos. Targowicka
kd. 5, nr 13142

Łob. P. Peszarski, Order Virtuti Militari
& Jego Kawalerowie.

Killebrew Press, Miami, Florida, USA
str. 558, 1992.

4. Dec 99

Maria Hubner
Kierownik

Ż.W.Ż. - FK
OKR.
Warszawa

Hubner Maria
ps. „Masia”

Kierowniczka Kolarstwa, żona szefa sztabu VII Obwodu Ż.W.Ż., właścicielka sklepu drogerijnego przy ul. Senatorskiej w Warszawie w którym 27.IX 1941r. doszło do starcia gestapowców z dwiema oficerami Ż.W.Ż.-tu. Oficerowie polow. zbiegli, ale „Masia” pozostała w rękach Niemców, zamordowana 10 w Oświęcimiu.

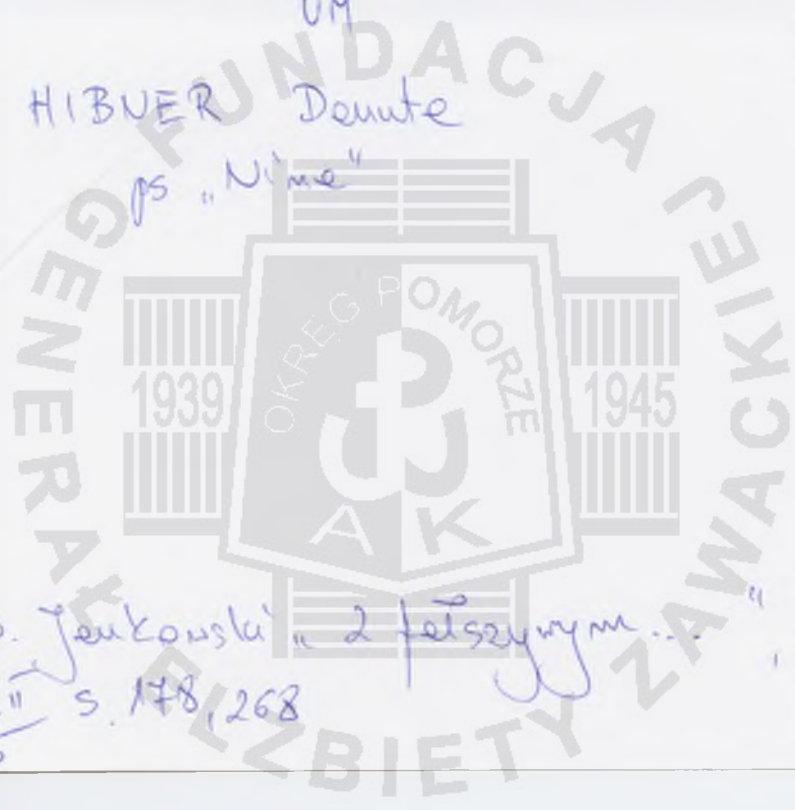
Łob. Jerzy Ślaski „Poloka Walcząca” t. VI str. 455
M.M. 20031 Wych. Inst. Wyd. „Pax” W-a 1986 r. 456

i

UM

AK
KG

HIBNER Demute
ps "Nime"

2ob. Jankowski "2 fetszymym..."
T. II s. 178, 268

Dk. 503

P.K

Hibner Danuta
ps. "Nina"

Trabeta Florodecka: „Ocalone od
niepamięci”
s. 38, 39, 40, 41, 65, 68, 77, 81

sk-97

Mr. Kerty 153

1	Nazwisko	Hilmer
2	Imię	Danuta
3	Data ur./procento	—
4	Stopień wojsk./tytuł	Appor.
5	Organizacja	AK
6	Przydział ogł./jednostka	—
7	Funkcja	Tacaniczka
8	Nr. Karty	13149
9	Łródło	uchodźstwo

T: 524

KG AK
Warszawa
Kedyw

HIBNER DANUTA - ps. "Nina"

Łączniczka w oddz. por. "Porawy" późniejszej organizacji Kompanii strzeleckiej.

Źródło: Tomasz Strzębosz, Oddziały Szturmowe Konspiracyjnej Warszawy
1939-1944, Państwowe Wydawnictwo Naukowe 1983, s. 310. 307

Z.Kotowicz' 001

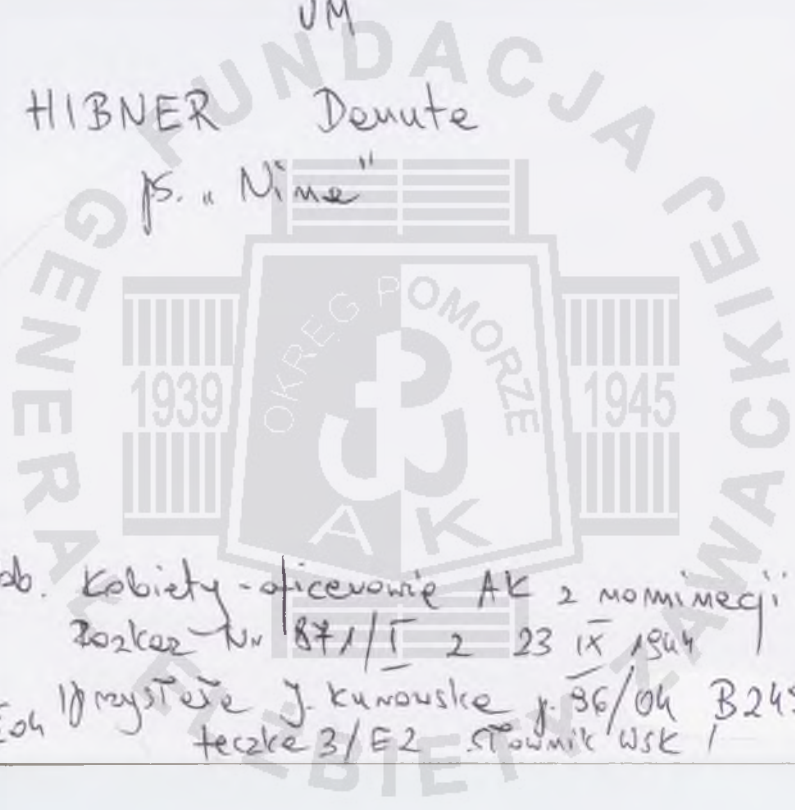
i

UM

AK
KG

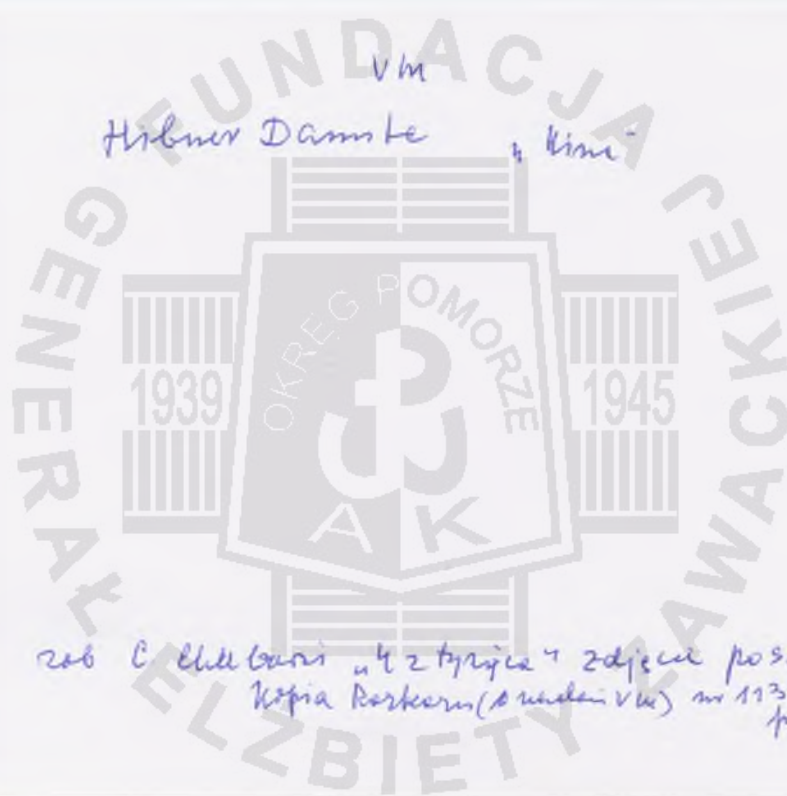
HIBNER Demute

ps. "Nina"

Zob. Kobiety - oficerowie AK z nominacji Gen. "Borek"
Zozkaz Nr 871/I z 23 IX 1944

D.kv. IX 04 10 myst. J. Kurcyska p. 86/04 B249
teczka 3/E2. Słownik WSK 1

Hilber Damske ^{VM} 4 kims

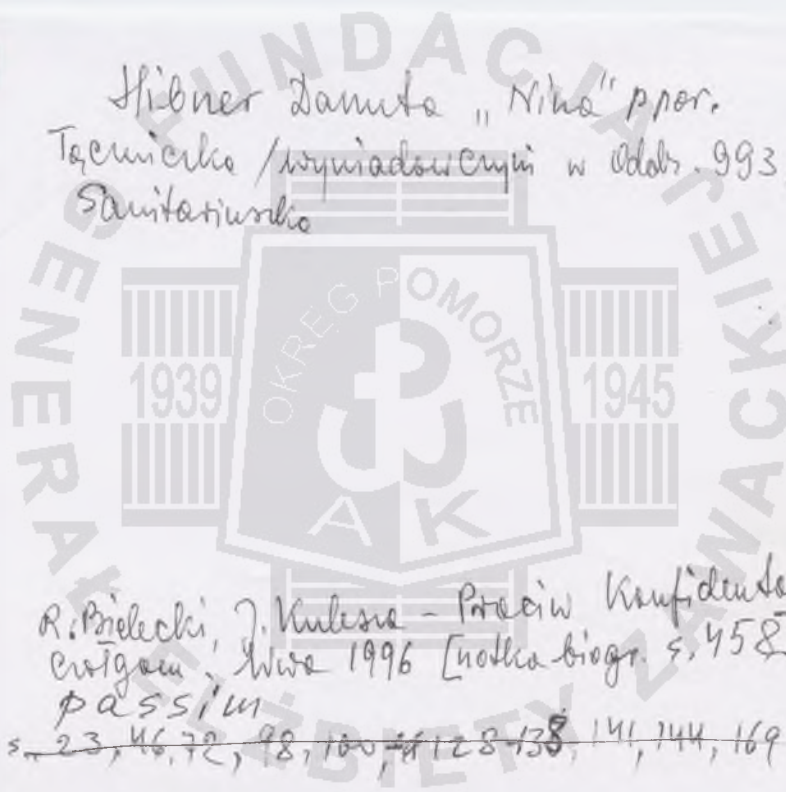
176
Lwe

zob C. Elde Gami u4 z tyryca 7 zdjecia pos. 176
Kopia Rostkern (A. nadek VM) nr 113 BP 2 20⁸43
po s. 192

VM

AK

Hübner Janina "Nina" p.pier.
Technika / wywiadownictwo w Odob. 993 / w
Sanitarnie

R. Pielecki, J. Kulisa - *Przeciw Konfidencjom i
cwigom*, Warszawa 1996 [notka biograf. s. 458]
passim

JN-K

s. ~~23, 46, 72, 98, 100, 128-138, 141, 144, 169~~

VM

AK

Hübner Tamta "Nina"
ur. 30.10.1923 w Wnie, c. Crestare i Anny Zate-
ba, Ukończyła tajne gimn. im. Z. Wotowskiej i
przez 2 lata studiowała prawo na tajnym UW.

Od XII.1942 w 993/W jako wywiadowczyni.

Akcje: Klimek, hotel "Saray", "Kotara" (ciężko
ranna)

W Powstaniu w Kamp. "Zemsta" na Woli, Starym
Mieście, we wstąpiła w Stodumiesciu Płd. w pluto-
nie ośrodku KŁ jako sanitariuszka.

W niezwoln. oboz. Hainsdorf, Mühlberg, Melsdorf,
Blaukenheim ^{wy zwoln.}

Po ~~1945~~ ^{wy zwoln.} studiowała nauki społ. i polit. na
uniwersytecie "Bolszewi", W VII.1945 wstąpiła

12 V 05

JNH

do kraju. W 1948 wzięłyte prawo na Univ.
t. o. o. o. o. a w 1952 psychologię na UW.
Pracowała jako radca prawny w Justo i Veritas,
od 1979 na em. Odra. 11. XI. 43 VM za akcję
"Kołata" i KW

R. Bielecki, J. Kulono - Przeciw Konfidencem i czołgom
Wita 1996 s. 458 (wzrost biogr.) i inne Foto

T. 524 / WSK

AK
KG

VI Fotografie

HIBNER Daruta

ps. „Nina”

VII. Fotografie

1. 20lj. legitym., (b.d.) reprodukcja, (7,8 x 5,4)
szt. 1

2. 20lj. legitym. okres olu pacyi, (b.d.), reprodukcja
(10 x 8,4), szt. 1 + 1 ksero

Z. Świt. 2012 v.

1. WSK
Jesli: osobowe

2. T. 524/WSK

3. repr., 7.8x5.4

4.

5. HIBNER Danuta
PS "NINA"

6.

7.

8. Uwagi: Opis fot.

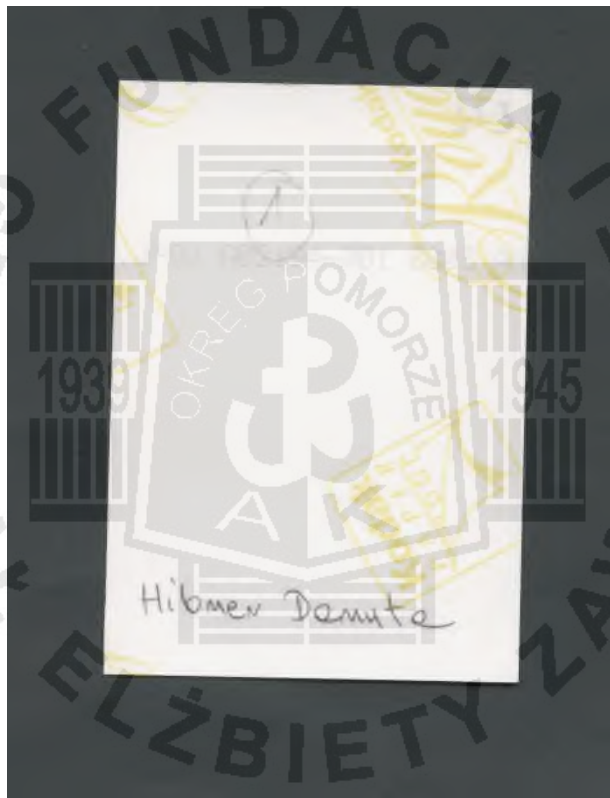
Hibner Danuta

oprac.

Z. Świrtaj. 2013r.

D-4

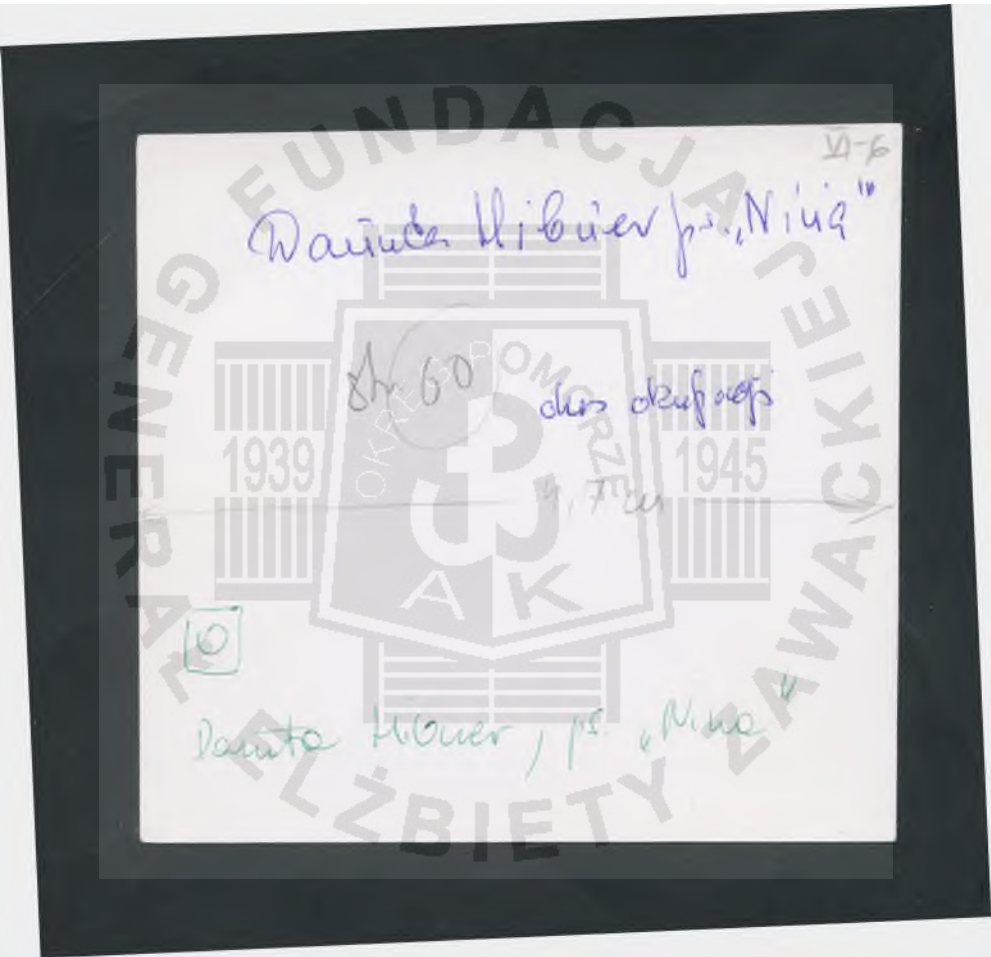
Opis na odwrocie fot.

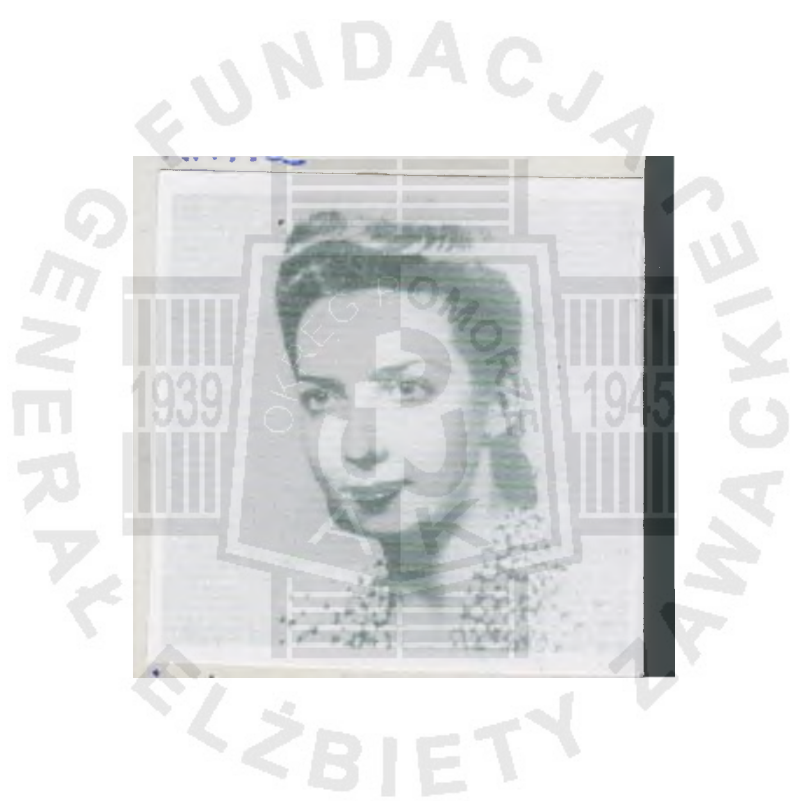
Daruta Hipner "Alina"
okres okupacji

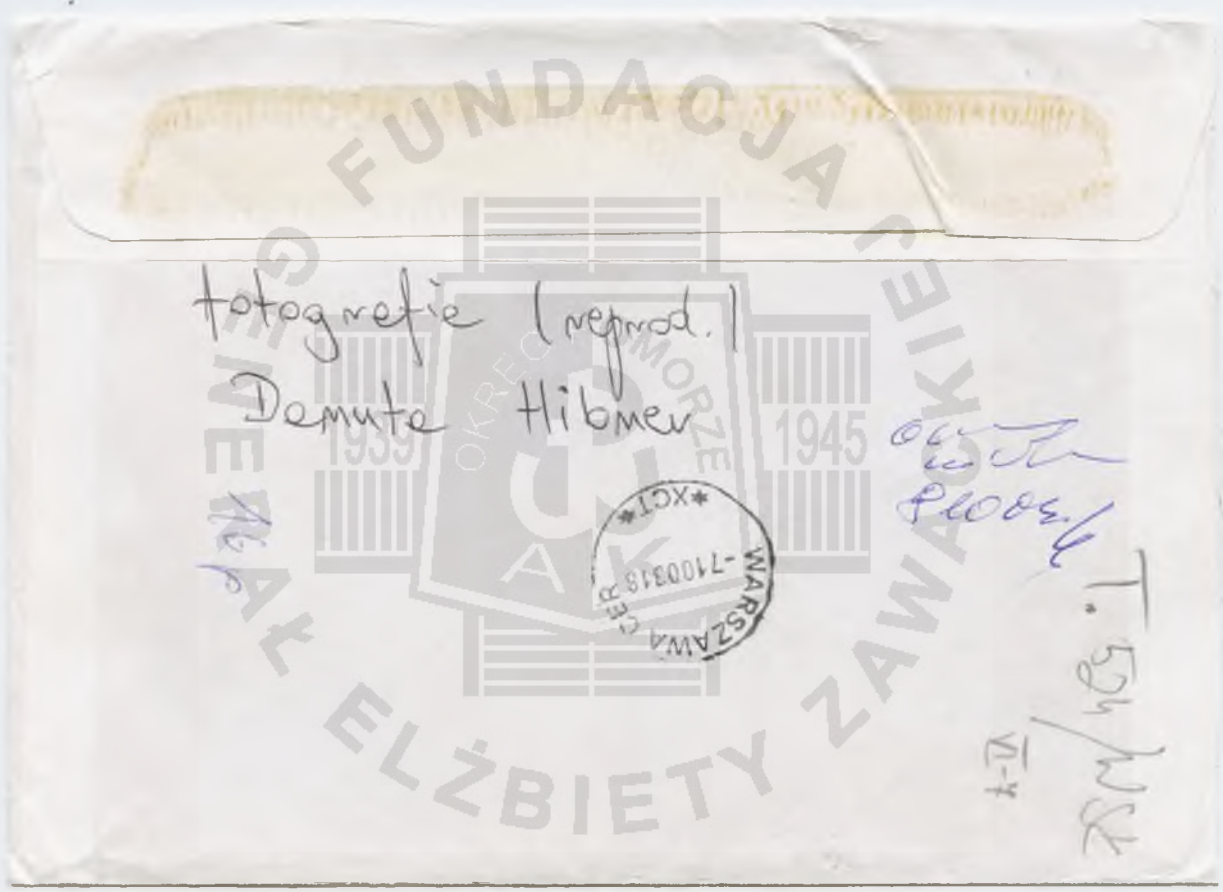

Fot. w I 2004 pnystała J. Barowieda

FUNDACJA
fotografie (reprod.)
Demuta Hibner

OKRĘG MORZE
1939 1945
XCT
-7100318 25
WARSZAWA

with
Ploos
T. 521/1945
VI-7

Irena Makowska
ul. Kopernika 28 m 67
00-336 Warszawa
Poland

VI-8

PRIORYTET
PRIORITAIRE

Pani
Prof. dr. hab. Elżbieta Jawacka

ul. Gagarina 136 m 26

87-100 Jemin

00-343 Warszawa 30
R 029162

polecony

HIBNER Denute

